

การรับรู้การเป็นThailand4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

โดย

จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล

เมธสิทธิ์ พูลดี

สนับสนุนงบประมาณโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประจำปีงบประมาณ 2561

The Perception For Thailand 4.0 By The Lecturers in Faculty
Of Business Administration , Rajamangala University
of Technology Rattanakosin

Chantanee Rungreungthanapol
Methasit Puldee

Granted By

Rajamangala University of Technology RattanaKosin

Fiscal Year 2018

กิตติกรรมประกาศ

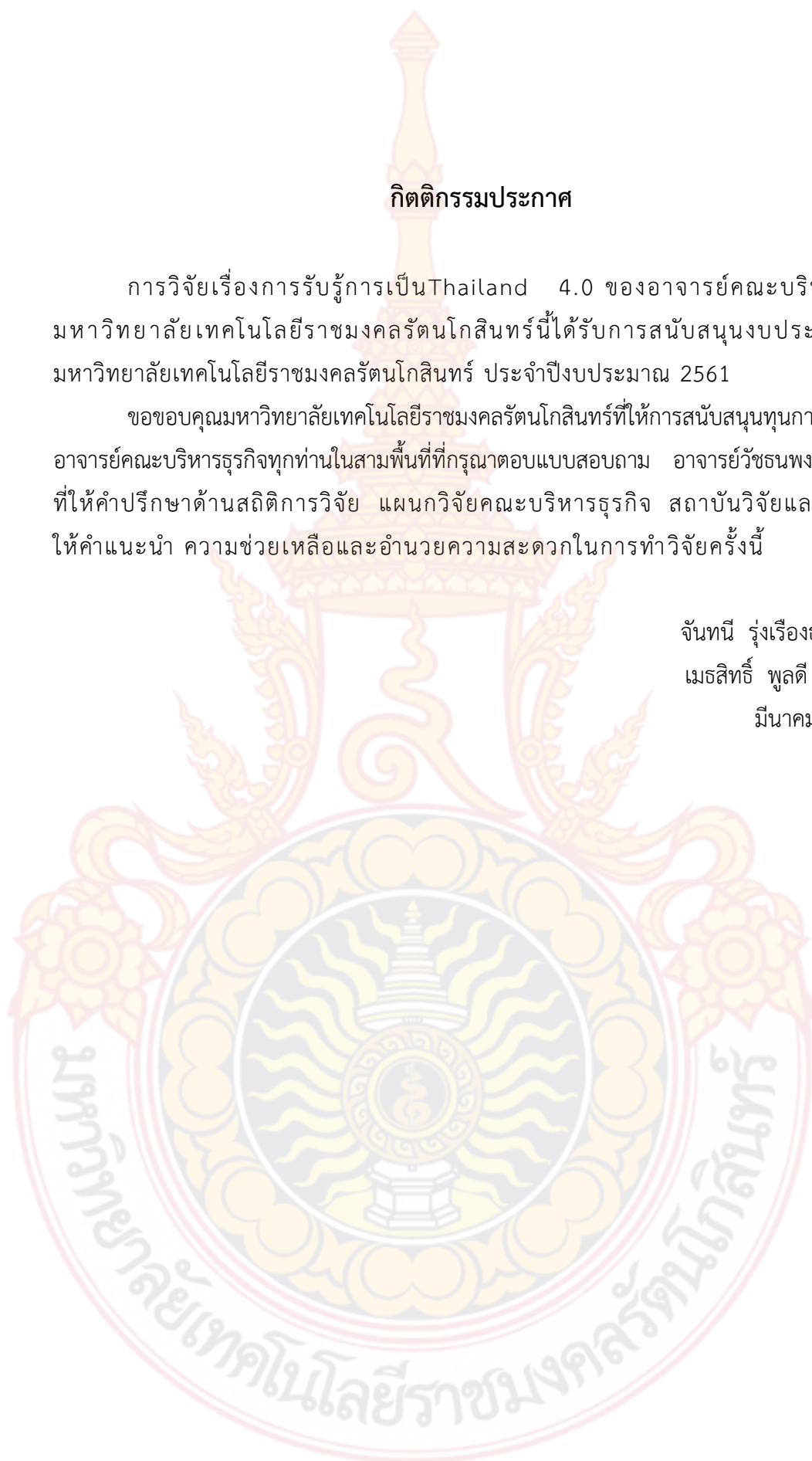
การวิจัยเรื่องการรับรู้การเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์นี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2561

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ให้การสนับสนุนทุนการวิจัยและ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจทุกท่านในสามพื้นที่ที่กรุณาตอบแบบสอบถาม อาจารย์วิษณพงศ์ ยอดราช ที่ให้คำปรึกษาด้านสถิติการวิจัย แผนกวิจัยคณะบริหารธุรกิจ สถาบันวิจัยและพัฒนาที่ ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้

จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล

เมธสิทธิ์ พูลดี

มีนาคม 2562

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : KNO-04/2561

ชื่อโครงการ : การรับรู้การเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ชื่อนักวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธสิทธิ์ พูลดี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การรับรู้การเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยากับการรับรู้การเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 84 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Person's Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านสังคมที่ทำให้เกิดการรับรู้การรับรู้การเป็นThailand 4.0 เรียงจากมากไปหาน้อย จากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอยู่ในระดับมากคือจากการใช้สื่อ Social Media จากความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูล การเข้าอบรมสัมมนา จากการอ่านสิ่งพิมพ์ น้อยที่สุดคือจากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ทำให้เกิดการรับรู้การเป็นThailand 4.0 เรียงจากมากไปหาน้อยคือ จากการต้องการความก้าวหน้าในงานจึงเกิดการค้นคว้าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือความพึงพอใจในงานจึงเกิดการค้นคว้า น้อยที่สุดคือขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ส่วนการรับรู้ในวาระ 4 ด้านของการเป็นThailand 4.0 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากที่สุดคือวาระที่ 1 การเตรียมคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 เพื่อก้าวเข้าสู่โลกที่ 1 รองลงมาคือ วาระที่ 4 ด้านการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0 วาระที่ 3 การบ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และน้อยที่สุดคือวาระที่ 2 พัฒนาคัลเลคเตอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน

ปัจจัยทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยทางจิตวิทยาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ : การรับรู้ ,โมเดลThailand 4.0

E-mail Address : chantanee.r@rmutr.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : เวลาเริ่มต้น ตุลาคม 2559 เวลาสิ้นสุดโครงการ มีนาคม 2562

Abstract

Code Of project : KNO-04/2561

Project name : The Perception For Thailand 4.0 By The Lecturers in Faculty Of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

Researcher : Assistant Professor Chantanee Rungreangthanapol ,
Assistant Professor Methasit Pulldee.

This research aimed to study: 1) The Perception for Thailand 4.0 By the Lecturers in Faculty of Business Administration 2) The correlation between social factors and psychological factors with the perception for Thailand 4.0. By The Lecturers in Faculty Of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin Sampling group is the lecturers in faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin about 84 person.

The research instrument was the questionnaire. statistics analysis was deployed such as Percentage, Weighted Mean, Standard Deviation, Pearson's Correlation Coefficient.

The findings of this study indicate that social factors with the perception for Thailand 4.0, descending from researching on the internet next is using social media in researching, training and reading, the less effect is study trip. The psychological factors with the perception for Thailand 4.0, descending from the career advancement, next is the satisfy in career and the less effect is career morale. Overall of the perception for Thailand 4.0 is in a good consideration, descending from the 1st term the preparation of Thai to be completed in 21st century for turning to the first world. Next is 4th term, the transformation of researching for turning to Thailand 4.0, 3rd term to develop and built the team of entrepreneur and state enterprise which driven by innovation and the less effect is 2nd term, development of cluster of technology and industry of the future for advantageous.

Overall perception factors, social factors and psychological factors of The Lecturers in Faculty Of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin were positively correlated with The Perception For Thailand 4.0 ,at moderate, at statistical significant levels of 0.01.

Keywords: Perception . Thailand 4.0

E-mail Address : chantanee.r@mutr.ac.th

Period of project : October 2019 - March 2019

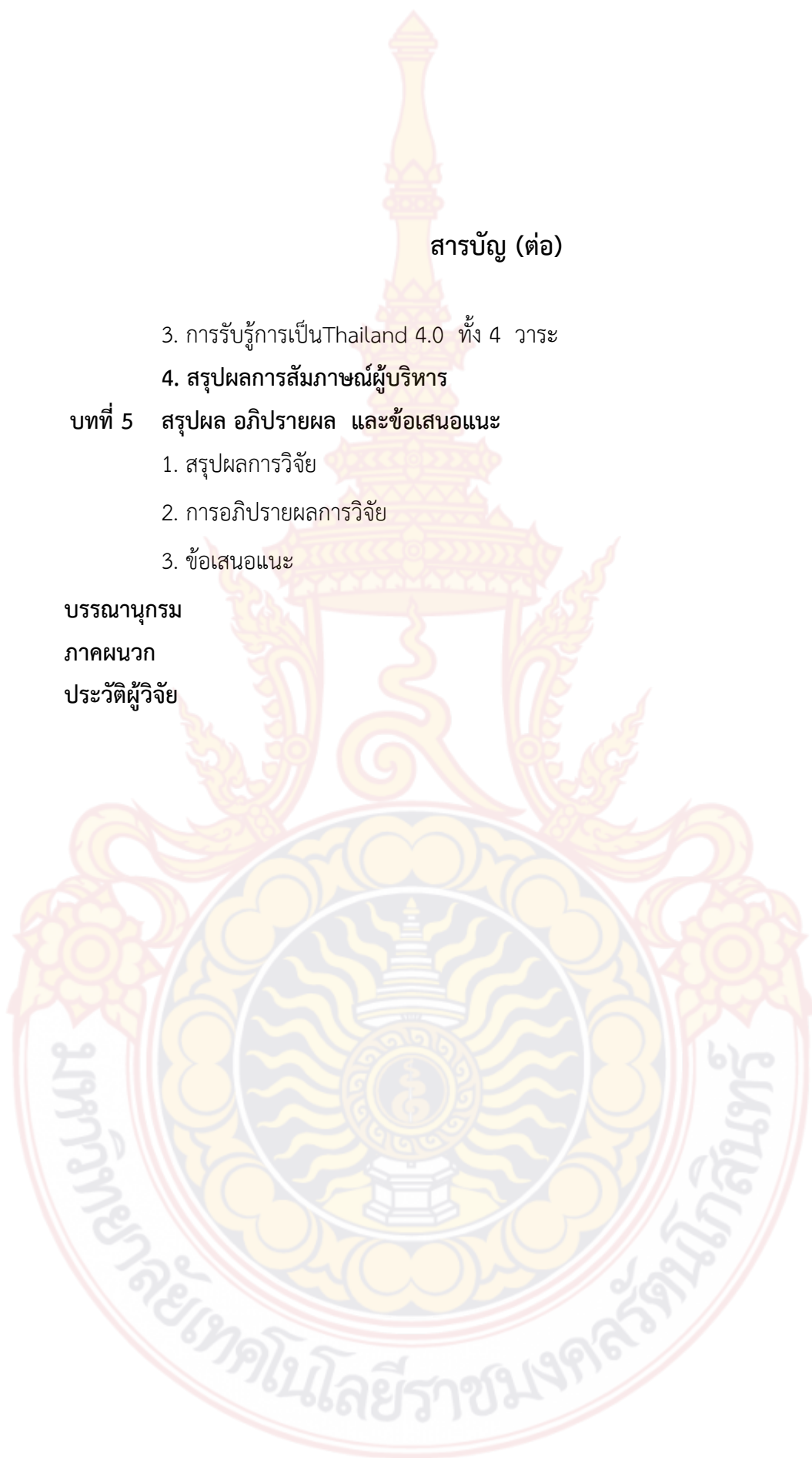
สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย	4
3. ขอบเขตการวิจัย	4
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	5
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
1. Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืน	7
2. แนวคิดและทฤษฎีการรับรู้	20
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
4. กรอบแนวคิดการวิจัย	26
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	27
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
2. เครื่องมือในการวิจัย	28
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	29
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย	30
บทที่ 4 ผลการวิจัย	31
1. ข้อมูลสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
2. ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านจิตวิทยาในเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. การรับรู้การเป็นThailand 4.0 ทั้ง 4 วาระ	31
4. สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้บริหาร	41
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
1. สรุปผลการวิจัย	42
2. การอภิปรายผลการวิจัย	43
3. ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	47
ภาคผนวก	48
ประวัติผู้วิจัย	53

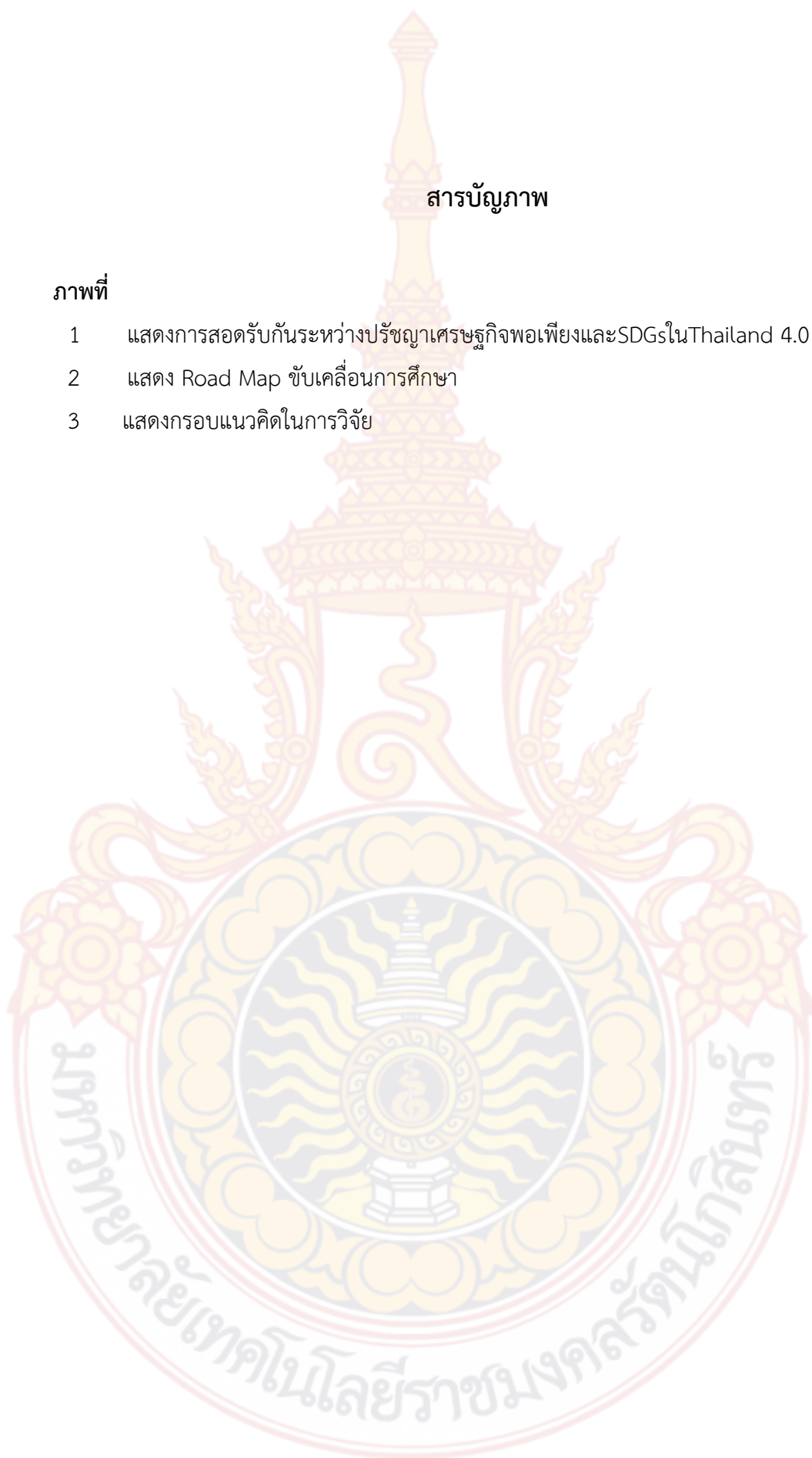

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	27
2 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
3 พื้นที่ที่อาจารย์สังกัด	32
4 สถานะภาพของอาจารย์	33
5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน อัตราเงินเดือนของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ	33
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ทำให้เกิดการรับรู้การเป็นThailand 4.0	34
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้วาระทั้ง 4 ด้านเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0	36
8 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0	37
9 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0	38

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงการสอดรับกันระหว่างปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและSDGsในThailand 4.0	1
2	แสดง Road Map ขับเคลื่อนการศึกษา	3
3	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	26

บทที่ 1

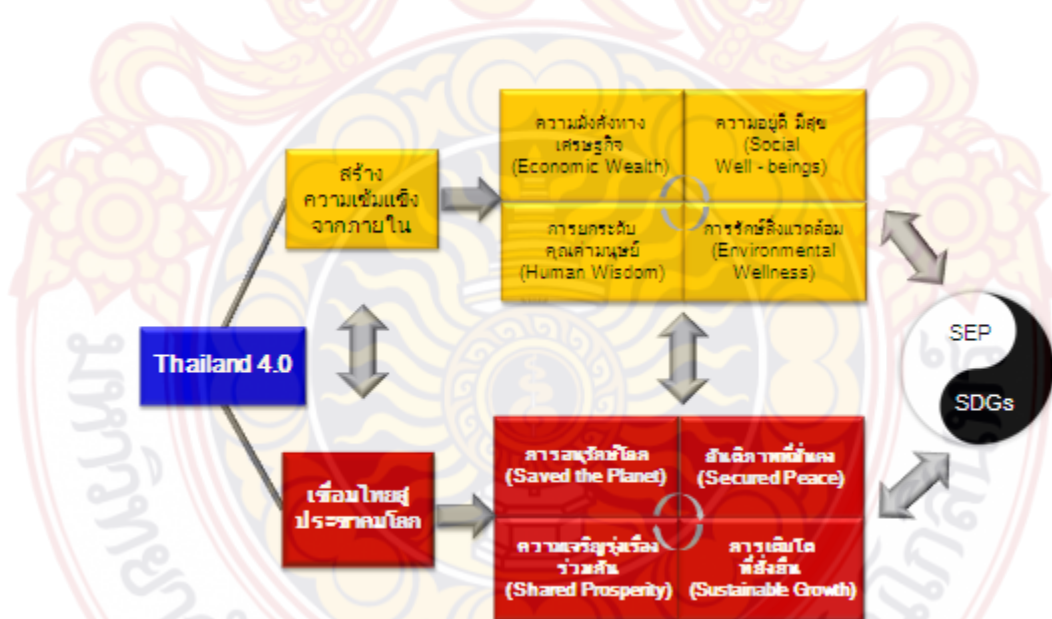
บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ผ่านมาต้องอาศัยการลงทุน เทคโนโลยี จากต่างประเทศ พึ่งพารายได้จากส่งออกสินค้าเป็นหลัก ซึ่งเจ้าของกิจการธุรกิจส่งออกก็เป็นนักธุรกิจต่างชาติ ไทยได้รับเพียงค่าจ้างไม่สามารถพัฒนาสินค้าไทยได้ด้วยตัวเอง ประเทศไทยถูกจัดอยู่ เป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle – income Country) จากการจัดอันดับ ของธนาคารโลกตั้งแต่ปี 2554 แต่ปัญหาภายในประเทศทั้งปัญหาเศรษฐกิจจากความยากจน และ ปัญหาความไม่สงบจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้มีช่องว่างในเรื่องรายได้ทั้งในเขตกรุงเทพ และต่างจังหวัดช่วงระยะเวลา พ.ศ. 2556-2557 ที่เกิดวิกฤตทางการเมืองราคาสินค้าทางการเกษตร ลดลง การเติบโตของเศรษฐกิจไทยในช่วงหลังได้ชะลอตัวลงโดยรายได้ต่อหัวประชากรของไทยที่ ธนาคารโลกกำหนดว่า ประเทศที่จะก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางเป็นประเทศที่มีรายได้สูงจะต้องมี รายได้ต่อหัวของประชากรสูงกว่า 12,746 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี ขณะที่ไทยมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 5,410 ดอลลาร์สหรัฐต่อปีในปีพ.ศ.2557 หากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจยังอยู่ในระดับนี้ประเทศไทย ต้องใช้เวลาอีกยี่สิบปีเพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูง จึงถือว่าขณะนี้ประเทศไทย ได้ติดอยู่ในกับดักรายได้ปานกลาง(กรวิก 2560: 872)

“ต้องยอมรับว่าประเทศไทยมีรายได้หลักจากภาคอุตสาหกรรม โดยยังเน้นการผลิตแบบ รับจ้าง ทำให้มีปัญหาการขาดแคลนแรงงานทุกระดับ ตั้งแต่ผู้จัดการ วิศวกร ช่างเทคนิค แรงงาน ระดับล่าง เพราะโครงสร้างประชากรของเราเปลี่ยน อัตราการเกิดต่ำ ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เต็มรูปแบบ อีกหนึ่งปัญหาคือเศรษฐกิจไทยจะโตแค่ 3% ไปอีก 5 -10 ปี ในขณะที่ประเทศในกลุ่ม ASEAN หลายประเทศสามารถเติบโตได้ถึง 8 % ประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนจากการผลิตแบบ OEM มาเป็นการผลิตแบบ ODM ให้ได้ โดยจะต้องอาศัยการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้างแบรนด์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ (ดร.สมเกียรติ : 2560)

ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ รัฐบาลไทย โดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาประเทศ และ กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560–2564) ด้วย Model Thailand 4.0 เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง การทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศในโลกว่าหนึ่ง (First World Nation) โดยการใช้กลไก 3 กลไกคือ 1) การแข่งขันในเรื่องของปัญญา ทำให้ประชากร ที่มีรายได้ปานกลางรายขึ้น เป็นเรื่องของ Competitive Growth Engine 2) สร้างความมั่นคงไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้วย Inclusive Growth Engine เป็นสังคมที่ไม่ทอดทิ้งกัน 3) สร้างความยั่งยืน ด้วย Green Growth Engine สามสิ่งนี้คือแนวคิดของ Thailand 4.0 โดยแยกเป็นสองประการคือการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและการเชื่อมโยงไทยสู่ประชาคมโลก ด้วยการน้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาสร้างความสมดุลใน 4 มิติ คือ มิติที่หนึ่งเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มิติที่สอง ความอยู่ดีมีสุขทางสังคม มิติที่สามการรักสิ่งแวดล้อม และมิติที่สี่การยกระดับคุณค่าลักษณะ เสริมสร้างศักยภาพของมนุษย์เป็นสำคัญ

ภาพที่ 1 แสดงการสอดรับกันระหว่างปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ SDGs ใน Thailand 4.0 (พิมพ์เขียว Thailand 4.0 2560:12)

โดยมีเป้าหมาย

- เน้นนวัตกรรมสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก
- วิสาหกิจ และ Star up ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

- คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21
- ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ในเวทีโลก

การจะทำให้ Model Thailand 4.0 สำเร็จเป็นจริงได้นั้น หัวใจสำคัญที่สุดของคือ การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวเข้าสู่โลกที่หนึ่ง ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 ที่มีคุณลักษณะตาม Road map ที่กำหนดไว้คือ

- คนไทยที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถสูง
- คนไทยที่มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม
- คนไทยที่เป็น Digital Thai
- คนไทยสากล (Global – Thai) (ดร.สุวิทย์ : 2559)

จึงจะทำให้บรรลุเป้าหมาย ทำให้จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษา โดยต้องมีการเรียนรู้ในมิติสำคัญ 1)การเรียนรู้ต้องมีเป้าหมาย 2)การเรียนรู้ที่มีความสร้างสรรค์ 3)การเรียนรู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้

Roadmap ขับเคลื่อนการศึกษา เพื่อเตรียมคนไทย 4.0 สู่โลกที่หนึ่ง

ภาพที่ 2 Road map ขับเคลื่อนการศึกษา (ดร.สุวิทย์ : 2559)

สถาบันการศึกษามีส่วนสำคัญที่จะมีส่วนสร้างคนไทย 4.0 ให้เกิดขึ้นได้ ตามนโยบายของรัฐที่มุ่งหวังไว้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการศึกษาของประเทศ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้และดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลเพื่อสร้างมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 คณะบริหารธุรกิจเป็นหน่วยงานหลักหน่วยหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่จะมีส่วนสร้างคนไทย 4.0 ให้เกิดขึ้นได้ หลักสูตร

บริหารธุรกิจมีความหลากหลายสาขาวิชา สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปทำงานในหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงการเป็นผู้ประกอบการ และยังมีการตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มีการอบรมบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่เป็น Start up มีผู้สำเร็จการอบรมไปแล้ว จึงจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาหลักสูตร วิธีการสอน การเรียน เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพไปทำงานในตลาดแรงงานและพัฒนาประเทศชาติได้ต่อไป และเพื่อให้ได้คนไทย 4.0 ตามที่รัฐบาลมุ่งหวังไว้ พร้อมที่จะก้าวนำเศรษฐกิจใหม่ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง จากบทความ”เมื่อThailand 4.0 ถูกขับเคลื่อนด้วย Education 2.0”ของ ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว ระบบการศึกษาที่จะตอบโจทย์ของการขับเคลื่อนประเทศไปสู่ Thailand 4.0 จะต้องให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนวิธีการสอน ให้แต่ความรู้เชิงเทคนิคและการท่องจำให้น้อยลง หันไปให้น้ำหนักกับการสร้างทักษะในการเรียนรู้และการปรับตัวของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต นั้นหมายถึงวิธีการประเมินผลการเรียนที่แตกต่างออกไปจากปัจจุบันที่เน้นการสอบเพียงอย่างเดียว เพื่อพัฒนาบัณฑิตออกเป็นแรงงาน 4.0 ที่มีความรู้ ทักษะสูง ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้นโยบายของรัฐประสบความสำเร็จได้คือ อาจารย์ผู้ทำการสอนให้ความรู้ ประสบการณ์กับนักศึกษาที่มีการรับรู้เกี่ยวกับการเป็นThailand 4.0 มากน้อยเพียงใด

จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษารับรู้เรื่องการเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์ใน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อจะได้ทราบถึงระดับการรับรู้ เพื่อการปรับเปลี่ยนด้านวิชาการ หลักสูตรการเรียน เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน ให้พร้อมรับกับการปฏิรูป การศึกษาดังกล่าวแล้วมาน้อยเพียงใด ทำให้นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้เป็นคนมีความสามารถ ทักษะ คุณสมบัติตามที่ประเทศต้องการ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อทราบถึงการรับรู้ ความเข้าใจ เรื่องThailand 4.0 ในวาระ 4 ด้านของอาจารย์คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยากับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ปัจจัยทางด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.2 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษา

ประชากร คือ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจทั้งสามพื้นที่ คือ พื้นที่ศาลายา พื้นที่วังไกลกังวล พื้นที่บึงพิตรพิมุขจักรวรรดิจำนวน106คนโดยแบ่งตามสาขาวิชาคือสาขาวิชาการจัดการจำนวน 27 คน สาขาวิชาการตลาด 12 คน สาขาวิชาการบัญชี 24 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 28 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 9 คน สาขาวิชาบริหารธุรกิจ(ภาษาจีน)จำนวน 3 คน สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศจำนวน 3 คน ที่ปฏิบัติงานอยู่ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2560

กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรTaro Yamane (Taro Yamane.1970 : 580-581) เนื่องจากทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยคำนวณค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างที่จำนวน 84คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ สถานะภาพทั่วไปของอาจารย์ เพศ อายุ สาขาวิชา ประสบการณ์การสอน พื้นที่ที่สังกัด

ปัจจัยด้านสังคมประกอบด้วย การค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต การใช้สื่อ Social media ความสนใจที่จะค้นคว้า การอบรม/สัมมนา การอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ การศึกษาดูงาน

ปัจจัยด้านจิตวิทยาประกอบด้วยความก้าวหน้าในงาน ความพึงพอใจในงาน ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ตัวแปรตาม การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาและภาระหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 4 วาระ คือ

วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง

วาระที่ 2 พัฒนาคัลล์เตอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

วาระที่3 บ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

วาระที่ 4 ด้านการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0

5. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในสามพื้นที่ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2561

2. การรับรู้หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ ความรู้จัก ความเข้าใจในการเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยการรับรู้จากสื่อ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

3. การเป็น Thailand 4.0 หมายถึงนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลโดยการกำหนดการพัฒนาเป็น 4 วาระ คือ วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ วาระที่ 2 พัฒนาคัลเลคเตอร์ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต วาระที่ 3 บ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ วาระที่ 4 ด้านการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยากับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ

6.2 เพื่อทราบถึงการรับรู้ ความเข้าใจ ในเรื่อง Thailand 4.0 ด้านต่าง ๆ ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

6.3 เพื่อนำผลของการวิจัยมาพัฒนาให้การเรียนการสอนมีความทันสมัย สามารถทำให้นักศึกษาเป็นคนไทยที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในยุค Thailand 4.0

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ผู้วิจัยศึกษา ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้คือ

1. Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืน
2. แนวคิด ทฤษฎีการรับรู้
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืน

ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหา นโยบายของ Thailand 4.0 จากบทความ สิ่งพิมพ์ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของงานวิจัย โดยเนื้อหาจะเกี่ยวข้องกับด้านศึกษา งานวิจัย ภาระงานด้านต่างๆ ของอาจารย์มหาวิทยาลัย

การเปลี่ยนแปลงจากโลกในศตวรรษที่ 20 มาสู่โลกในศตวรรษที่ 21 เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อพลเมืองของโลกรวมทั้งประเทศไทย ตั้งแต่ การเป็น Globalization ที่ทำให้โลกเชื่อมต่อกันโดยเกิดการเคลื่อนไหลของเงินทุน สินค้าและบริการผู้คนอย่างเสรี Digitization การสื่อสารติดต่อกันในหลากหลายรูปแบบและรวดเร็วจนก่อให้เกิด Network Externalities Urbanization สัดส่วนของผู้คนเมืองจะเพิ่มขึ้น วิถีชีวิต พฤติกรรมที่เปลี่ยนไป คนในศตวรรษที่ 21 จนทำให้ประเทศไทยไม่สามารถนิ่งเฉยอยู่ได้

ในอดีตจะพบว่าประเทศไทยมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจาก Thailand 1.0 ที่เน้นเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมมาสู่ Thailand 2.0 ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และพัฒนาสู่ Thailand 3.0 ที่เน้นอุตสาหกรรมซับซ้อนขึ้นจนถึงปัจจุบัน ในช่วง Thailand 3.0 เกิดมีการหลั่งไหลของเงินทุน เทคโนโลยีจากต่างประเทศทำให้อุตสาหกรรมไทยมีความซับซ้อนขึ้นมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต มาเป็นการผลิตเพื่อส่งออก โดยการพึ่งพาทุน เทคโนโลยีจากต่างชาติไม่มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี การไม่มีรากฐานของตัวเองไม่มีภูมิคุ้มกันที่เพียงพอ พึ่งพิงกับโอกาสทางการค้าและการลงทุนจากภายนอก แต่ละเลยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ประเทศไทยจึงต้องเผชิญกับวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 หลังจากวิกฤตครั้งนั้น อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ตก

ลงมาอยู่ในระดับร้อยละ 3 - 4 มาเกือบยี่สิบปีจนถึงปัจจุบัน นี่คือภาวะการถดถอยติดกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)

การติดอยู่ในกับดักรายได้ปานกลางสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยกำลังติดอยู่ใน “Competitive Nutcracker” กล่าวคือเราไม่สามารถที่จะขยับขึ้นไปแข่งขันกับประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์เช่น อิตาลี ญี่ปุ่น หรือเกาหลีใต้ ในขณะที่เดียวกันเราไม่สามารถขยับลงมาแข่งกับประเทศคู่แข่งที่ขับเคลื่อนด้วยการผลิตสินค้าที่ต้นทุนต่ำด้วยแรงงานจำนวนมากและราคาถูกอย่างจีนหรือเวียดนาม เราติดอยู่ตรงกลางที่เรียกว่า “Stuck in the Middle”

ในโลกการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศ จึงจำเป็นต้องยกเครื่องกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่โดยเน้นการใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ แทนการเน้นทรัพยากรพื้นฐานที่นับวันจะหมดลงเรื่อย ๆ เป็นการใช้ความได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบที่มีอยู่ด้วยความได้เปรียบในการแข่งขัน เพื่อสร้างมูลค่า ผลลัพธ์ที่ได้จากการขับเคลื่อนกลไกเศรษฐกิจชุดใหม่ให้เป็นไปในลักษณะ “ทำน้อยได้มาก” ไม่ใช่ในลักษณะ “ทำมากได้น้อย” แบบเดิมอีกต่อไป นอกเหนือจากการติดอยู่ในกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ยังมีกับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality trap) โดยช่องว่างระหว่างรายได้ของคนจนและคนรวยถ่างออกจากกันมากยิ่งขึ้นระหว่างปี 2531-2550 สัดส่วนรายได้ของประชากรร้อยละ 20 ที่รวยที่สุดมีรายได้รวมกันประมาณร้อยละ 55 ของรายได้รวมทั้งประเทศ กลุ่มที่จนที่สุดร้อยละ 20 มีรายได้รวมเพียงร้อยละ 4 ของรายได้รวมทั้งประเทศเท่านั้น อีกทั้งกับดักหนึ่งคือกับดักความไม่สมดุล (Imbalance trap) ในหลายศตวรรษประเทศไทยเน้นความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ แต่ละเลยเรื่องสิ่งแวดล้อม การสร้างสังคมอยู่ดีมีสุข การยกระดับศักยภาพและภูมิปัญญาของมนุษย์ จนส่งผลลบในมิติหลาย ๆ ด้าน จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนโมเดลทางเศรษฐกิจจาก Thailand 3.0 เป็น Thailand 4.0

โมเดล Thailand 4.0

โมเดล Thailand 4.0 เป็นโมเดลเศรษฐกิจที่จะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางกับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล พร้อมกับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ที่มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนในบริบทของโลกยุค The Fourth Industrial Revolution อย่างเป็นทางการตามแนวทางที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีที่วางไว้ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงประชาคมโลก ตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยขับเคลื่อนผ่านกลไกประชารัฐ

สิ่งที่คนไทยคาดว่าจะได้รับจาก Thailand 4.0 คือ

1. อยู่ในสังคมไทย 4.0 ที่เป็นสังคมที่มีความหวัง(Hope) เป็นสังคมที่เปี่ยมสุขและเป็นสังคมที่มีความสมานฉันท์(Harmony) เป็นสังคมที่มีความพอเพียง โดยมีคนชั้นกลางเป็นส่วนใหญ่ของประเทศ เกิดความเท่าเทียมในสังคม ความเหลื่อมล้ำอยู่ในระดับต่ำมีสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ดี

2. เป็นคนไทย 4.0 ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพดีและได้รับสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมตลอดทุกช่วงชีวิต เป็นคนทันโลก ทันเทคโนโลยี สามารถอยู่บนเวทีโลกได้อย่างภาคภูมิใจ และสามารถมีส่วนร่วมกับนานาชาติเพื่อทำให้โลกดีขึ้น น่ายุ่ขึ้น

3. เป็นเกษตรกร 4.0 ที่หลุดพ้นจากกับดักความยากจน โดยผันตัวเองจากเกษตรกรผู้ผลิตมาเป็นผู้ประกอบการทางการเกษตรสมัยใหม่(Smart Farmers) มีการบริหารจัดการที่ดี มีต้นทุนการผลิตต่ำ สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรจากการแปรรูป

4. เป็น SME 4.0 ที่สามารถสร้างหรือใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าในสินค้าและบริการ มีความสามารถทางการค้าขาย สามารถเข้าถึงตลาดในประเทศ ตลาดอาเซียน และตลาดโลก ทำให้มีรายได้สูงขึ้นและมีอนาคตที่สดใส

5. เกิดจังหวัด 4.0 ที่มีการกระจายความเจริญทั่วประเทศ เศรษฐกิจขยายตัว สามารถทำงานในถิ่นฐานบ้านเกิดได้ โดยไม่จำเป็นต้องเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ฯ เมืองใหญ่ เนื่องจากมีช่องทาง โอกาส และงานที่ดีกระจายอยู่ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ

เป้าหมาย Thailand 4.0 Thailand 4.0 กำหนดเป้าหมายครอบคลุมใน 4 มิติ ดังนี้

ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ

เป็นระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่า (Value-Based Economy) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์

- พ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางโดยมีรายได้ต่อหัวประชากรที่เพิ่มขึ้นจาก 5,410 ดอลลาร์สหรัฐในปีพ.ศ.2557 เป็น 15,000 ดอลลาร์สหรัฐในปี 2575
- อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากร้อยละ 3 - 4 เป็นร้อยละ 5 - 6 ตามศักยภาพที่ควรจะเป็นของประเทศภายใน 5 ปี
- การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) จากร้อยละ 1.3 ในปี 2556 เป็นมากกว่าร้อยละ 5 ต่อปีอย่างต่อเนื่องภายใน 10 ปี
- ผลักดันให้ประเทศไทยเป็น Trading & Service Nation ในระดับภูมิภาคภายใน 10 ปี
- ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของตลาดทุนของ ASEAN ภายใน 10 ปี
- มี 5 บริษัทข้ามชาติระดับโลกสัญชาติไทยภายใน 10 ปี
- มีความง่ายในการประกอบธุรกิจอยู่ใน 10 ลำดับแรกของโลกภายใน 10 ปี

- เพิ่มระดับการวิจัยและพัฒนาจากร้อยละ 0.25 GDP ในปี 2553 เป็นร้อยละ 4.0 (เทียบเท่าประเทศเกาหลีใต้)
- สร้างโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาให้แข็งแกร่งภายใน 5 ปี เพื่อปรับเปลี่ยนสัดส่วนการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองต่อการพึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอกจาก 10:90 ในปัจจุบัน เป็น 30:70 ภายใน 10 ปีและปรับขึ้นเป็น 60 : 40 ภายใน 20 ปี

ความอยู่ดีมีสุขทางสังคม

เป็นสังคมที่ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง (Inclusive Society) ด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคมเพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและพื้นฐานความสมานฉันท์และความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคมให้กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

- ระดับความเหลื่อมล้ำในสังคม(วัดผลจาก Gini Coefficient) จาก 0.465 ในปีพ.ศ. 2556 เป็น 0.2-0.4 ตามมาตรฐาน OCED ภายในปีพ.ศ.2575
- ปรับเปลี่ยนสู่ระบบสวัสดิการสังคมอย่างสมบูรณ์ภายใน 20 ปี
- เปลี่ยนเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer จำนวน 20,000 ครัวเรือน ภายใน 5 ปีและ 100,000 ครัวเรือนภายใน 10 ปี
- ยกกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้เป็น Smart SME จำนวน 100,000 สถานประกอบการภายใน 5 ปี และเพิ่มเป็น500,000 รายภายใน 10 ปี
- พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและต่อยอดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมและสามารถเข้าสู่ตลาดได้ตามแนวทางประชารัฐจำนวน 20,000 รายภายใน 5 ปี และเพิ่มเป็น 100,000รายภายใน 10 ปี

การยกระดับคุณภาพมนุษย์

ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 ควบคู่ไปกับการเป็นคนไทย 4.0 ในโลกที่หนึ่ง

- PISA score จากลำดับที่ 47 จาก 76 ประเทศเป็น 1 ใน20ประเทศแรกภายใน 20ปี
- ดัชนีการพัฒนามนุษย์(HDI) จาก 0.722 (ในปีพ.ศ.2556) หรืออันดับที่ 89 เป็น 0.80 (กลุ่ม Very High Human Development) หรือ 50 อันดับแรกภายใน 10 ปี
- ยกกระดับคุณภาพฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางของการพัฒนาของประเทศจำนวน 500,000 คน ภายใน 5 ปี
- จำนวนมหาวิทยาลัยไทยติด100 อันดับแรกของโลกจำนวน 5 สถาบันภายใน 20 ปี
- นักวิทยาศาสตร์ไทยได้รับรางวัล Noble Prize อย่างน้อย 1 ท่านภายใน 20 ปี

การรักษาสิ่งแวดล้อม

มีระบบเศรษฐกิจที่สามารถปรับสภาพตามภูมิอากาศควบคู่ไปกับการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำอย่างเต็มรูปแบบ

- มี 10 เมืองที่น่าอยู่ของโลกภายใน 5 ปี
- มี 5 เมืองอัจฉริยะเต็มรูปแบบภายใน 10 ปี

โดยมีรายละเอียดของแต่ละวาระในการพัฒนาคือ

วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง

การบ่มเพาะคนไทยให้เป็น”มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่21”ควบคู่ไปกับการพัฒนา”คนไทย 4.0 สูโลกที่หนึ่ง” การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นในการเตรียมคนไทย 4.0 สูโลกที่หนึ่ง ซึ่งจะครอบคลุมการปรับเปลี่ยนใน 4 มิติดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนจากคนไทยที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำกัดเป็นคนไทยที่มีความรู้และทักษะสูงมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม

2. เปลี่ยนจากคนไทยที่มองเน้นประโยชน์ส่วนตนเป็นคนไทยที่มีจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

3. เปลี่ยนจากคนไทยแบบ Thai-Thai เป็นคนไทยแบบ Global Thai ที่มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและสามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีสากล

4. เปลี่ยนจากคนไทยที่เป็น Analog Thai เป็นคนไทยที่เป็น Digital Thai สามารถดำรงชีวิตเรียนรู้ทำงานและประกอบธุรกิจได้อย่างเป็นปกติสุขในโลกยุคดิจิทัลโดยจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆสิ่ง เริ่มจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้

แนวคิด Growth for people /People for Growth นำมาสู่ประเด็นท้าทายดังต่อไปนี้

- จะพัฒนาอย่างไรให้คนไทยเป็นคนที่มีความมุ่งมั่น มีความมุ่งมั่น เพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีพลังและมีความหมาย(Purposeful People)

- จะพัฒนาอย่างไรให้คนไทยเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม(Innovation People)

- จะพัฒนาอย่างไรให้คนไทยเป็นคนที่มีความจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง(Mindful People)

- จะพัฒนาอย่างไรให้คนไทยเป็นคนที่มุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์(Action-based People)

จากประเด็นท้าทายดังกล่าวข้างต้นนำมาสู่”การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้”ใน 4 กระบวนการจะเป็นหัวใจสำคัญในการเปลี่ยนผ่านสังคมไทยไปสู่ สังคมไทย 4.0 ของคนไทยทั้งระบบ

1. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่น เพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีพลังและมีความหมาย (Purposeful Learning)

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนแบบเฉื่อยชา (Passive Learning) เป็นการเรียนด้วยความกระตือรือร้น (Active Learning)

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนตามภาคบังคับ (Duty-Driven) เป็นการเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ อยากทำ อยากเป็น (Passion-Driven)

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนตามมาตรฐาน (Standardized) เป็นการเรียนเพื่อตอบโจทย์เฉพาะบุคคล (Personalized)

2. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ (Generative Learning)

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนรู้ในห้องเรียนในโรงเรียนและในระบบเป็นการเรียนรู้ นอกห้องเรียน นอกโรงเรียน นอกกระบบ

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนจากข้อเท็จจริง (Fact-based) เป็นการเรียนที่เริ่มจากการใช้ความคิด (Idea-based)

- ปรับเปลี่ยนจากการคิดในกรอบ (In the box) เป็นการคิดนอกกรอบ (Out of the box)

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนแบบถ่ายทอด (Transmitting) เป็นการเรียนแบบชี้แนะ (Mentoring)

3. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง (Mindful Learning)

- ปรับเปลี่ยนจากการเน้นผลประโยชน์ร่วม (Common Interest) เป็นการเน้นสร้างคุณค่าร่วม (Sharing Value)

- ปรับเปลี่ยนจากการมุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์รายบุคคล (Individual Creating) เป็นการมุ่งเน้นการระดมความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม (Common Creating)

- ปรับเปลี่ยนจากการให้รางวัลจากการแข่งขัน (Competing Incentive) เป็นการให้รางวัลจากการทำงานร่วมกัน (Sharing Incentive)

4. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนโดยเน้นทฤษฎีเป็นการเรียนที่เน้นการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา

- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนแบบฟังคำบรรยายเป็นการทำโครงการและแก้ปัญหาโจทย์ในรูปแบบต่างๆ

- ปรับเปลี่ยนจากการวัดความสำเร็จจากระบบนับหน่วยกิตเป็นการวัดความสำเร็จจากการบรรลุผลสัมฤทธิ์
- ปรับเปลี่ยนจากการเรียนเพื่อวุฒิการศึกษาเป็นการเรียนเพื่อการประกอบอาชีพ

วาระที่ 2 พัฒนา คลัสเตอร์ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

ประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของการมีความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมเมื่อเทียบกับหลายประเทศ อย่างไรก็ตามภายใต้การแข่งขันของระบบเศรษฐกิจโลก รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญในประเด็นนี้ จึงได้มีการกำหนดให้มีการพัฒนา 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคตคือ

การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม

ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีฐานแข็งแรงอยู่แล้วในระดับหนึ่ง แต่จำเป็นต้องต่อยอดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและรังสรรค์นวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ประกอบไปด้วย

- อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่
- อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
- อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต

การสร้าง 5 อุตสาหกรรมใหม่ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้มีศักยภาพรองรับการแข่งขันในอนาคต ประกอบไปด้วย

- อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม
- อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์
- อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ
- อุตสาหกรรมดิจิทัล
- อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

จาก 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคตสู่ 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

จากเป้าหมายหลักนโยบายหลักที่สำคัญของรัฐบาลคือระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอกเป็นส่วนใหญ่สู่ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองในระดับที่เหมาะสม จึงได้กำหนด 5 กลุ่มเทคโนโลยี/อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาขึ้นมาในประเทศดังนี้

1. กลุ่มเกษตรและอาหารใช้เทคโนโลยีชีวภาพ
2. กลุ่มสุขภาพใช้เทคโนโลยีชีวการแพทย์
3. กลุ่มเครื่องมืออัจฉริยะและหุ่นยนต์ใช้เทคโนโลยีเมคาทรอนิกส์
4. กลุ่มดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตออฟติง ใช้เทคโนโลยีสมองฝังตัว
5. กลุ่มสร้างสรรค์และวัฒนธรรมใช้ Service Design ในการสร้างมูลค่า

เป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์เป็นการรังสรรค์นวัตกรรม โดยเน้นการพัฒนาใน 3 นวัตกรรมคือนวัตกรรมในตัวผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมในกระบวนการผลิต และนวัตกรรมเชิงธุรกิจ

วาระที่ 3 บ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

การปรับเปลี่ยนจากประเทศไทยได้ปานกลาง สู่ประเทศไทยได้สูงนั้นหมายถึงการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจเพิ่มมูลค่าเป็นโครงสร้างเศรษฐกิจสร้างมูลค่า หมายถึงการปรับเปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพมาสู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทั้งหมดนี้จะเป็นไปได้ไม่ได้เลยหากไม่มีการบ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ

หลักคิดของการสร้างความเข้มแข็งจากภายในคือการเปลี่ยนการเจริญเติบโตแบบรากแขนงเป็นการเจริญเติบโตแบบรากแก้วเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองรวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลังทั้ง 5 คลัสเตอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตจะเป็นรากแก้วที่ค้ำลำต้นของผู้ประกอบการและเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประกอบด้วย

1. การเปลี่ยนเกษตรกรแบบดั้งเดิมเป็นเกษตรกรที่ทันสมัย (Smart Farmers)
2. การเปลี่ยนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แบบดั้งเดิมเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ทันสมัย (Smart SMEs)
3. การเปลี่ยนธุรกิจบริการแบบดั้งเดิมเป็นธุรกิจที่ให้บริการที่มีมูลค่าสูง (High Value Services)
4. การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ (Startups)

การปรับโครงสร้างเกษตรทั้งระบบ

รัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับเกษตรกรไทยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีรายได้ที่มั่นคงโดยดำเนิน 3 ยุทธศาสตร์ไปพร้อม ๆ กันคือยุทธศาสตร์ระยะสั้น 1 ปี ยุทธศาสตร์ระยะปานกลาง 1-3 ปี และยุทธศาสตร์ระยะยาว 3-5 ปี

การพัฒนาเกษตรกรที่ทันสมัย(Smart Farmers)

การยกระดับภาคเกษตรไทยเพื่อเข้าสู่ Thailand 4.0 จำเป็นต้องอาศัยการขับเคลื่อนโดยเกษตรกรที่ทันสมัย ซึ่งหมายถึง เกษตรกรที่ใช้การตลาดนำหน้าการผลิต มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ รู้จักใช้การบริหารจัดการเทคโนโลยีทั้งในการผลิต การแปรรูปและการบริการแปลง

ออกมาเป็นโมเดลธุรกิจทางการเกษตรสมัยใหม่ มีความเป็นผู้นำ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และให้ความสำคัญกับความยั่งยืน กลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาเป็น Smart Farmers

เกษตรกรพันธุ์ใหม่ (New Breed) สร้างคนรุ่นใหม่ไปกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับชุมชนต้องขยายโมเดลไปยังสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้มีคนรุ่นใหม่มากพอที่จะเกิดผลกระทบ ประเด็นท้าทายของคนกลุ่มนี้คือความด้อยประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่มักมีปัญหาด้านเงินทุน ดังนั้นต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนา

เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Farmers) คนรุ่นใหม่จากต่างสาขาอาชีพที่ต้องการทำธุรกิจเกษตร (เกษตรกรหน้าใหม่)สามารถดำเนินการได้ในแทบทุกจังหวัด คนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในอำเภอเมืองซึ่งมีความพร้อมอยู่แล้วในระดับหนึ่งการดำเนินการพร้อมกันในหลายจังหวัดจะเกิดผลกระทบได้

เกษตรกรปัจจุบัน (Existing Farmers) ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากแต่ขับเคลื่อนยากมากเพราะอายุมาก ไม่มีสรรพกำลังและไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นในการขับเคลื่อนจะใช้แนวทางคู่ขนานโดย

1. พัฒนา Young Farmers ที่มีอยู่ในทุกจังหวัดให้เป็น Smart Farmers
2. พัฒนา New Breed และทำการจับคู่เกษตรกรรุ่นใหม่นี้กับ Existing Farmers ที่มีความพร้อมและผ่านการคัดเลือก

การยกระดับขีดความสามารถของ SMEs

จากปัจจุบันพบว่า GDP ของธุรกิจ SMEs ในปี 2558 มีมูลค่า 5,559,534 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 41.1 ของ GDP รวมทั้งประเทศ โดยมีจำนวนวิสาหกิจรวม 2,765,986 ราย มีลักษณะการกระจายตัวอยู่ในภาคการขนส่ง ขายปลีกมากที่สุด รองลงมาอยู่ในภาคการบริการและภาคอุตสาหกรรม

มีการจ้างงานในธุรกิจ SMEs 10,749,735 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 80.44 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด สำหรับด้านการส่งออกปี 2558 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกโดยรวม 7,227,927.43 ล้านบาท แต่เป็นการส่งออกของ SMEs เพียง 1,980,434.58 ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ 27.40 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด หรือเมื่อพิจารณาจำนวน SMEs ที่ส่งออกของประเทศในปี 2559 พบว่าเป็น 25,788 กิจการจากจำนวนทั้งสิ้น 37,641 กิจการ จะเห็นได้ว่าสถิติที่อ้างถึงสะท้อนความสำคัญของการเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ แต่ถ้าพิจารณาในเชิงคุณภาพจะเห็นว่าศักยภาพของ SMEs ไทยยังอยู่ในระดับต่ำ การขับเคลื่อน SMEs ถือว่าเป็นฐานสำคัญของภาคเศรษฐกิจไทย

แนวทางการขับเคลื่อน SMEs ตามกรอบ Thailand 4.0 เป้าหมายเพิ่มรายได้และสัดส่วนใน GDP ของ SMEs ให้ถึงร้อยละ 50 ของประเทศภายใน 10 ปี กลุ่มเป้าหมาย SMEs เพื่อการพัฒนาตามศักยภาพ ยุทธศาสตร์การส่งเสริม SMEs ได้กำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมไว้ 3 กลุ่มด้วยกันคือ

กลุ่ม Turn Around SMEs เป็นกลุ่มที่ต้องให้ความช่วยเหลือในหลายๆ ส่วน โดยที่ผ่านมากภาครัฐมีนโยบายออกมาช่วยเหลือให้ กลุ่มนี้ผ่านโครงการ

กลุ่ม Regular SMEs เป็นกลุ่มที่มีความพร้อมอยู่แล้วในระดับหนึ่งและสามารถช่วยตัวเองได้ โดยต้องมีมาตรฐานที่อยู่ในระดับสากล มีการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยผลผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม มาตรการต่าง ๆ

กลุ่ม Strong SMEs เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพและความพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่การเป็น Smart SMEs ซึ่งมีมาตรการระยะสั้นและระยะยาวให้ความช่วยเหลือ

การเปลี่ยนธุรกิจแบบดั้งเดิมเป็น High Value Services

ภาคบริการของไทยมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการช่วยสนับสนุนภาคการผลิตอื่น ๆ ในปี 2558 ภาคบริการมีส่วนร้อยละ 51.9 ของ GDP มีการจ้างงานร้อยละ 45 ของการจ้างงานรวม อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่ใช้ภาคบริการเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของระบบเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่าประเทศเหล่านั้นจะมีสัดส่วนภาคบริการสูงถึงร้อยละ 70 – 80 ของ GDP และมีการจ้างงานในอัตราที่สูงเช่นกัน

ด้วยบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน ที่เปลี่ยนจากยุคอุตสาหกรรมสู่ยุคดิจิทัล เกิด Connectivity, Interactive, Mobility อย่างรวดเร็ว ทำให้มีการแข่งขันมากขึ้น ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ จากที่ขึ้นกับภาคการค้าสินค้าเป็นหลัก เป็นการเน้นภาคบริการมากขึ้น และที่ผ่านมากการส่งเสริมธุรกิจบริการเป็นไปอย่างไรทิศทาง ไม่เป็นระบบและไม่สามารถใช้ศักยภาพของจุดเด่นที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพ การก้าวเข้าสู่ Thailand 4.0 พลังขับเคลื่อนในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ต้องมีพลังและแรงพวยพุ่งอย่างมีทิศทาง ธุรกิจบริการในมุมมองเชิงธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าให้กับลูกค้า ที่ปัจจุบันได้รับผลกระทบจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ รูปแบบธุรกิจใหม่และพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถแบ่งธุรกิจบริการได้เป็น 4 ประเภทหลักดังนี้

1. ธุรกิจบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Services) ได้แก่ สถาปัตยกรรม วิศวกรรม ก่อสร้าง การขนส่ง การกระจายสินค้า การเงิน

2. ธุรกิจบริการด้านสนับสนุนการประกอบธุรกิจ (Supporting Business Services)

- 2.1 เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการต่อเนื่อง (Information Technology and Related Services) เช่น Computer Consultancy, Software Developer, Data Processing, Database Management ,Call Center

2.2 ไม่เกี่ยวกับ IT (Non-IT Business Related) เช่นการวิจัยและพัฒนา การให้เช่าเครื่องมืออุปกรณ์ การสำรวจตลาด บริการให้คำปรึกษาด้านบริหารจัดการองค์การ บริการแปล บริการสืบหา บริการรักษาความปลอดภัย การประกันภัย การบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์

3. ธุรกิจบริการวิชาชีพเฉพาะ(Professional Services) เช่นนักบัญชี นักกฎหมาย แพทย์ ทันตแพทย์

4. ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต(Quality of life Services) เช่น บริการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สุขภาพ กีฬา บันเทิง การโรงแรม การเลี้ยงรับรอง การท่องเที่ยวและวัฒนธรรม

สำหรับประเทศไทยธุรกิจที่มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มีผู้ประกอบการและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นจำนวนมาก มีธุรกิจต่อเนื่องและธุรกิจพื้นฐานที่เข้มแข็ง และมีคุณภาพ เกี่ยวข้องกับการใช้ความคิดสร้างสรรค์และการนำวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่ามาสร้างมูลค่าเพิ่ม สามารถพัฒนาสู่การเป็นธุรกิจบริการที่มีมูลค่าสูง มี 6 ธุรกิจได้แก่

- ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและการแพทย์ (Wellness & Medical Services) สุขภาพ : สปา เสริมสวย บริการผู้สูงอายุ การแพทย์: การตรวจร่างกาย ทันตกรรม ศัลยกรรม
- ธุรกิจบริการด้านดิจิทัลคอนเทนต์(Digital Content Services) ภาพยนตร์ โฆษณา แอนิเมชัน เกม ซอฟต์แวร์
- ธุรกิจบริการด้านการต้อนรับ (Hospitality Content Services) เช่นบริการด้านการท่องเที่ยว การบริหารจัดการโรงแรม การจัดเลี้ยง การจัดอีเวนต์
- ธุรกิจบริการด้านการศึกษา (Education)
- ธุรกิจบริการด้านวิชาชีพเฉพาะ เช่นนักออกแบบ นักบัญชี นักกฎหมาย ที่ปรึกษา แพทย์ ทันตแพทย์ นักพัฒนาไอที
- ธุรกิจบริการด้านโลจิสติกส์การค้า เช่นบริการขนส่งสินค้า คลังสินค้า ศูนย์กระจายสินค้า โลจิสติกส์ ไอที การส่งจดหมายและพัสดุ

การส่งเสริมการพัฒนา Startups

ภายใต้แนวคิดของการเปลี่ยนจากการ”ปักชำ”เป็น”รากแก้ว”ทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยีหลัก เปรียบเสมือนเป็น”ต้นน้ำ”และ 5 อุตสาหกรรมเป้าหมายจะเปรียบเสมือนเป็น”กลางน้ำ”ที่จะก่อให้เกิด Startups ผู้ประกอบการและเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมต่าง ๆ มากมายที่”ปลายน้ำ” ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่เน้นเทคโนโลยีเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) ธุรกิจสุขภาพ (Healthtech) หุ่นยนต์ (Robotech) e-Commerce ธุรกิจท่องเที่ยว(Traveltech) และธุรกิจการออกแบบ (Designtech)

การสร้าง Enabling Ecosystem สำหรับ Startups

ณ ขณะนี้ประเทศไทยมีธุรกิจเกิดขึ้นใหม่มากมาย ครอบคลุมไปทั่วประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องดี แต่การเกิดใหม่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่มี Enabling Ecosystem ที่ชัดเจนและต่อเนื่องกัน ทำให้ไม่มีการสิ้นไหลของวงจรธุรกิจเกิดใหม่ไปจนถึงการขยายตัวเป็นธุรกิจระดับโลกได้ ดังนั้นภายใต้ Thailand 4.0 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอย่างจริงจังในทุกขั้นตอนของธุรกิจเกิดใหม่ ตั้งแต่เรื่องของ Ideas, Angel หรือ Venter Investors, Incubators, Exchange Market สำหรับการ Exit หรือ Expand

รัฐบาลมีนโยบายผลักดันให้ประเทศไทยเป็น ”ศูนย์กลางเชื่อมโยงและปลายทางการลงทุนของอาเซียน”

1. สนับสนุนให้เกิดการประกวดไอเดีย โดยตั้งเป็นเวทีประกวดทั่วประเทศ โดยเน้นไอเดียที่ทำธุรกิจในกลุ่มที่อยู่ใน Thailand 4.0 โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

2. ให้แรงจูงใจที่แรงและเด่นชัดกับผู้ลงทุนเริ่มแรก Angel และ Venture Investors เพราะเป็นผู้ที่เสี่ยงมากที่สุดในการลงทุนจริง ๆ ในส่วนนี้ ควรให้แรงจูงใจพิเศษกับธุรกิจที่ใหม่ใหม่ที่ร่วมทุนกับต่างชาติเพราะเท่ากับมีคนมากลั่นกรองแล้วว่าเป็นธุรกิจที่น่าขยายตัวในระดับโลกได้

3. มีนโยบายส่งเสริมจริงจังให้เกิดการบ่มเพาะและเร่งโตสำหรับธุรกิจเกิดใหม่(Incubators และ Acclerators)ซึ่งส่วนใหญ่คือภาคเอกชน

4. มีนโยบายจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์สำหรับธุรกิจเกิดใหม่ เพื่อให้ผู้ลงทุนเริ่มต้นได้ขายหุ้นของธุรกิจเกิดใหม่ที่ประสบความสำเร็จแล้ว(Pop Corn Business) ให้กับผู้ลงทุนรายอื่นที่สนใจและเป็นการเพิ่มทุนให้กับธุรกิจนั้นด้วย ส่วนนี้ต้องมีนโยบายจาก กต. และตลาดหลักทรัพย์

โดยมีมาตรการที่จะสร้างระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการบ่มเพาะ Startup อันประกอบด้วย

- การสนับสนุนด้านการเงินและมาตรการบริหารความเสี่ยง
- การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของ Startup ไทย
- การสร้างความเชื่อมโยงกับภูมิภาคและประชาคมโลก

วาระที่ 4 การปฏิรูประบบวิจัยเพื่อก้าวสู่ Thailand 4.0

เหตุผลในการปฏิรูประบบการวิจัย เพื่อให้การสร้างกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายตลอดจนการผลักดันการวิจัยเพื่อตอบโจทย์วาระประเทศให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติ จำเป็นต้องมีการปฏิรูปโครงสร้างและระบบการบริหารงานวิจัยของประเทศ และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารงานวิจัยของประเทศ เช่นการขาดเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจน การทำงานวิจัยที่ซ้ำซ้อน มีช่องว่างการผลักดันงานวิจัยโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ นโยบายกับการปฏิบัติสวนทางกัน มีผลประโยชน์ทับซ้อน ปัญหาด้านจริยธรรม ฯ

การปรับโครงสร้างหน่วยงานที่ให้ทุนวิจัยของประเทศให้มีบทบาทภารกิจที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการวิจัยและการพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีทิศทาง ประกอบไปด้วย

- หน่วยให้ทุนที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศประกอบไปด้วย หน่วยให้ทุนด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง(SCI) หน่วยให้ทุนด้านเกษตร และหน่วยให้ทุนด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ(HEALTH)

- หน่วยให้ทุนที่เน้นการพัฒนาชุมชนและสังคมเชิงพื้นที่โดยมีเป้าหมายเพื่อสังคมฐานความรู้มีหน่วยให้ทุนด้านการพัฒนาชุมชนและสังคมเชิงพื้นที่(SOC)

โดยกำหนดให้งบประมาณวิจัยของรัฐ เฉพาะการวิจัยเชิงพื้นฐานและประยุกต์ทั้งหมดผ่าน 4 หน่วยงานนี้ในลักษณะกองทุน งบประมาณที่จัดสรรให้หน่วยให้ทุนนี้ ควรเป็น Package ครั้งละ 5 ปีและมีการประเมินผลทุกปี ให้ทั้ง 4 หน่วยงานเป็นองค์กรอิสระขึ้นอยู่กับนายกรัฐมนตรี เพื่อปราศจากอิทธิพลทางการเมืองหรือภารกิจของกระทรวง มีความเป็นอิสระในการจัดการและสามารถทำงานที่หน่วยงานต้องการขับเคลื่อนได้เต็มที่ การจัดสรรงบประมาณให้พิจารณาแผนที่สุดคล้องกับนโยบายที่วช. และสวทช. จัดทำให้มีงบประมาณที่เพียงพอโดยไม่ต้องมีการสมทบจากผู้วิจัยและสามารถให้ทุนในระยะยาวได้ไม่ผูกกับงบประมาณรายปี สามารถจัดสรรครุภัณฑ์ขั้นสูงที่จำเป็นต่อการวิจัยที่มีคุณภาพ ผู้บริหารหน่วยงานเหล่านี้ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์สูงในการบริหารงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่จำกัดอายุหรือวาระการทำงาน ส่วนกรรมการของทุกหน่วยงานจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เช่นไม่เป็นผู้รับทุนหรือผู้บริหารหน่วยงานที่รับทุน เป็นต้น

การพัฒนางานวิจัยต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์ (Development, Prototype, Launch)

แบ่งเป็น 2 มิติด้วยกันคือ มิติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ให้ปรับบทบาทและตัวชี้วัดของ สวทช. ทั้ง 4 ศูนย์ (NECTEC, BIOTEC, MTEC, NANOTEC) วว. และหน่วยงานอื่นที่มีภารกิจที่มีภารกิจที่สอดคล้องเพื่อรองรับงานส่วนนี้ เน้นการพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างต้นแบบเพื่อส่งต่อให้ภาคเอกชนนำไปผลิตหรือดำเนินการเชิงพาณิชย์ โดยรัฐลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากร ส่วนงบประมาณการวิจัยให้ขอจากภาคเอกชนเป็นหลักเนื่องจากเป็นภารกิจพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อภาคเอกชนและให้มีศูนย์วิจัยและพัฒนาเฉพาะทางในทุกภูมิภาคที่สอดคล้องกับประเด็นของภูมิภาคและดำเนินการร่วมกับอุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

มิติการพัฒนาชุมชนและสังคมเชิงพื้นที่ กำหนดให้มีโครงสร้างระบบวิจัยในการพัฒนาชุมชนและสังคม โดยเน้นการวิจัยที่ตอบสนองพื้นที่ซึ่งมีหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยที่เฉพาะ(SOC) ที่ได้กล่าวมาองค์การส่วนท้องถิ่นจะต้องสนับสนุนทุนวิจัยในการพัฒนาชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบทำงานร่วมกับสถาบันการศึกษาและประชาชน โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องใช้งบประมาณอย่างน้อย 5 % ในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการวิจัยเพื่อสร้างสังคมที่ใช้ปัญญาในการดำรงชีพและสร้างรายได้ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐในภูมิภาคและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมี

ตัวชี้วัดผลงานในการทำงานร่วมกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัยในพื้นที่ถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

การปฏิรูปมหาวิทยาลัย

เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนักวิจัยกว่า 80 % ของประเทศและมหาวิทยาลัยมีศักยภาพในการสร้างนวัตกรรมต่อยอดจากงานวิจัยพื้นฐานหรือประยุกต์ จึงเป็นการสมควรที่จะสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทที่เข้มแข็งในด้านนี้ ทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบสร้างนวัตกรรมของประเทศ ในการขับเคลื่อน Thailand 4.0 จำเป็นต้องพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็น “มหาวิทยาลัย 4.0 “ ด้วยการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการบริหารและพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีความทันสมัย การบริหารจำเป็นต้องคล่องตัว ยืดหยุ่นและเน้นธรรมาภิบาล มองประโยชน์ส่วนรวมโดยเฉพาะเป้าหมายของชาติเปิดใจและทำงานเป็นเครือข่ายร่วมกับองค์กรภายนอกมากขึ้น ข้อเสนอรูปแบบการดำเนินการของ “มหาวิทยาลัย 4.0” มีดังนี้

ใช้มหาวิทยาลัยเป็นฐานการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เบื้องต้นจะเริ่มจากมหาวิทยาลัยในกลุ่ม ทปอ. 27 แห่ง และสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในทุกภูมิภาครวมทั้งอาชีวศึกษา เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีหลายระดับ จำเป็นต้องแบ่งประเภทของมหาวิทยาลัยตามความเข้มแข็งและความถนัด มีความรับผิดชอบที่แตกต่างกันแต่เสริมการทำงานซึ่งกันและกัน ดังนี้

- มหาวิทยาลัยวิจัย เป็นแกนนำของเครือข่าย เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ การสร้างนวัตกรรมขั้นสูง สร้างกำลังคน ตอบสนองวาระของชาติ
- มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง เน้นทางการวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งสร้างกำลังคนเฉพาะทางที่เชี่ยวชาญ
- มหาวิทยาลัยเชิงพื้นที่ เน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนหรือพื้นที่ให้มีศักยภาพสูงขึ้นผลักดันการพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมถึงการพัฒนา ” จังหวัด 4.0”

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยทั้ง 3 กลุ่มในพื้นที่เดียวกันหรือใกล้เคียงกันจะร่วมทำงานเป็นเครือข่าย โดยเน้นการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ตามวาระประเทศ เพื่อสร้างองค์ความรู้และสร้างคน หากมีงานวิจัยรองรับอยู่แล้วสามารถต่อยอดได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการซ้ำอีก

2.แนวคิดทฤษฎีการรับรู้

ความหมายของการรับรู้

ชิฟแมนและคานุก (Schiffman & Kanuk,2000:146) การรับรู้คือกระบวนการที่บุคคลแต่ละคนมีการเลือกการประมวลผลและการตีความเกี่ยวกับตัวกระตุ้นออกมาให้ความหมายและได้ภาพของโลกที่มีเนื้อหา

การรับรู้ คือกระบวนการที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่สิ่งเร้ากระตุ้นการรู้สึกและถูกตีความเป็นสิ่งที่มีความหมายโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และความเข้าใจของบุคคล(Bernstein.1999:72)

อุบลวรรณ ภวากานันท์และคณะผู้เขียน(2554) ให้ความหมายการรู้สึกและการรับรู้คือการที่อวัยวะรับความรู้สึกมีหน้าที่รับข้อมูลที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา ส่งผ่านเส้นประสาทขึ้นสู่สมองข้อมูลจะอยู่ในรูปของพลังงานต่าง ๆ เช่น ความร้อน แสง เสียง ฯลฯ อวัยวะรับความรู้สึกแต่ละชนิดจะรับพลังงานได้เฉพาะเช่น ตารับแสง หูรับเสียง ผิวหนังรับอุณหภูมิ สัมผัส ข้อมูลเร้าอวัยวะรับความรู้สึกให้แปรพลังงานเหล่านี้เป็นกระแสประสาทเดินทางสู่สมองจะเกิดความรู้สึกเช่น มองเห็น ได้ยิน นั่นคือการรับรู้จึงเป็นขบวนการรับรู้

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2549) ให้ความหมายการรับรู้ หมายถึงการเกิดสัมผัสอย่างมีความหมายและเป็นประสาทสัมผัสเกิดการสัมผัสขึ้นและตีความแห่งการสัมผัสได้รับออกมาเป็นหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายอันเป็นสิ่งที่รู้จักและเข้าใจกัน ในการแปลความหมายของการสัมผัสนั้นจำเป็นที่อินทรีย์จะต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ดังนั้นหากคนเราไม่มีความรู้เดิมหรือลึมเรื่องนั้น ๆ ไปก็จะไม่มีการรับรู้ในสิ่งนั้น แต่จะเกิดเฉพาะการสัมผัสกับสิ่งเร้าเท่านั้น

บรรยง โตจินดา (2543:287) ให้ความหมายการรับรู้ว่าการที่บุคคลได้รับตีความและตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้น การรับรู้แบ่งได้เป็น 2 กิจกรรม คือ การรับรู้ข้อมูลและการแปลข้อมูลให้เป็นข้อความตามความเข้าใจ การรับรู้จะต้องคำนึงถึงความรู้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร ความสนใจ และประสบการณ์จึงสามารถทำให้แปลความถูกต้อง

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึงการที่บุคคลได้รับข้อความข้อมูลและสามารถตีความจากความเข้าใจ ความสนใจ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ สามารถแปลความหมายของการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

การรับรู้เป็นสิ่งที่เลือกสรร ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการคือ

1. องค์ประกอบเนื่องมาจากสิ่งเร้าภายนอก ลักษณะของสิ่งเร้าที่ดึงดูดความสนใจจะมีลักษณะเช่น ขนาด ความเข้มของสิ่งของ การเคลื่อนไหว ความแปลกใหม่ ความแตกต่างของสิ่งที่พบ

2. องค์ประกอบอันเนื่องมาจากตัวบุคคลประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญคือ

2.1 องค์ประกอบด้านสรีระ เนื่องจากอวัยวะรับสัมผัสเช่นประสาทสัมผัสทั้งห้าของแต่ละคนมีความสามารถจำกัดไม่สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ทุกชนิด

2.2 องค์ประกอบด้านจิตวิทยาได้แก่ ความสนใจที่คนเลือกที่จะรับรู้ ความคาดหวังต่อสิ่งที่สนใจ ความต้องการ จากสิ่งที่คนต้องการจะส่งผลต่อการรับรู้ นั้น การเห็นคุณค่าที่มีต่อสิ่งนั้นจึงมีผลต่อการรับรู้ ประสบการณ์ของบุคคลคนนั้น

แนวคิดทฤษฎีความหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่องาน

วรรณ ธีรบรรณรัตน์ (2540) อธิบายถึงคำว่าทัศนคติต่องาน (Job attitude) ประกอบด้วย 3 ส่วนที่สัมพันธ์กันคือ

1. ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับงาน
2. ความรู้สึกที่มีต่องาน
3. ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรม

สิริอร วิชชาวุธ (2544:199) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่องานคือ ความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึกและแนวโน้มของการกระทำที่มีต่องานซึ่งมีผลต่อระดับการทำงานของบุคคลโดยองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 องค์ประกอบคือ

1. ความรู้ ความเชื่อ (Cognitive Component) ความรู้ความเชื่อของบุคคลที่มีต่องานเป็นไปตามการรับรู้ของบุคคลซึ่งอาจตรงกับสภาพความเป็นจริงหรือไม่ก็ได้ เช่นหัวหน้ามีความเชื่อว่าลูกน้องทำงานได้ โดยไม่ต้องมีการสอนงาน ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วลูกน้องอาจไม่มีความสามารถในการทำงานและจำเป็นต้องได้การสอนงาน แต่หัวหน้าก็จะทำตามความเชื่อของเขาและจะไม่สอนงานแก่ลูกน้อง หรือหัวหน้าเชื่อว่า การพูดจาสุภาพกับลูกน้องไม่สามารถทำให้ลูกน้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ การพูดจากระโชกโฮกฮากจะช่วยให้ลูกน้องทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อหัวหน้าต้องการให้ลูกน้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หัวหน้าจึงพูดจากระโชกโฮกฮากกับลูกน้องซึ่งมักสอดคล้องตามความเชื่อของเขา แต่ความเป็นจริงลูกน้องอาจทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพได้ถ้าหัวหน้าพูดจาสุภาพกับเขาเป็นต้น บุคคลได้รับความรู้ ความเชื่อและค่านิยมมาจากประสบการณ์ที่เขาประสบด้วยตัวเองและประสบการณ์ทางอ้อม

2. ความรู้สึก บุคคลมีความรู้สึก(Affective Component) ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจในงานหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ตนทำงาน ความรู้สึกเกิดจากประสบการณ์ของบุคคลที่สัมผัสกับงาน เกิดจากกาเรียนรู้ ทั้งตามหลักการเรียนรู้ เจือใจของสิ่งเร้าและเจือใจของผลกรรมเช่นเมื่อลงมือทำงานได้พบกับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำให้มีความสุขในการทำงาน ทำให้เกิดความรักในงานที่ทำและพอใจที่หัวหน้าผู้ให้คำชมเชยด้วย เมื่อพนักงานทำงานพบกับหัวหน้างานจุกจิกจู้จี้คอยดูว่า ความรู้สึกไม่ชอบหัวหน้างานจะเกิดขึ้น ทำให้ไม่ชอบงานไปด้วย

3. แนวโน้มการเกิดพฤติกรรม (Activity Component) เมื่อบุคคลมีความรู้ ความเชื่อหรือค่านิยม และความรู้สึกต่องานไปในทางใดแล้ว เขาก็มีแนวโน้มการทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้ ความเชื่อและความรู้สึกของเขา เช่นพนักงานมีความเชื่อว่าการทำงานในหน้าที่ที่ทำอยู่ไม่มีความก้าวหน้าและได้รับค่าตอบแทนต่ำ เขาไม่ชอบงานนี้ แนวโน้มในการลาออกจากงานจะสูง หากเขาเชื่อว่างานของเขาเป็นงานที่มีเกียรติ เขาชอบงานนี้มาก เขามีแนวโน้มมุ่งมั่นในการทำงานของเขาอย่างเต็มความสามารถ เมื่อหัวหน้างานเชื่อว่าลูกน้องทำงานได้โดยไม่ต้องมีการสอนงาน หัวหน้าก็

จะไม่สอนงานให้ลูกน้อง เมื่อพนักงานไม่ชอบหน้าลูกค้ำ พนักงานจะไม่ค่อยบริการลูกค้ำ ลูกค้ำไม่พอใจการบริการ ก็จะไม่กลับมารับบริการอีก ถ้าลูกน้องชอบหัวหน้า ลูกน้องมักจะทำงานตามที่หัวหน้าต้องการเป็นต้น

จากแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นมาใช้เป็นแนวทางในการหาคำตอบจากกรอบงานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรวิก พรนิมิต (2560) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง ผลการวิจัยพบว่า มีความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.9 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.1 มีความรู้ความเข้าใจการดำเนินชีวิตใน”โลกยุค 4.0 “อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 66.4 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.6 มีความรู้ความเข้าใจนโยบายการศึกษาตามนโยบาย Thailand 4.0 อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 65.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.7พบว่าความสัมพันธ์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพกับความรู้ ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ด้วยสถิติ Chi-Square Test of Independent พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ผกผันกันเป็นเส้นตรง(ไปในทิศทางตรงกันข้าม)หมายถึงประชากรศาสตร์ เพศ อายุและอาชีพที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจนโยบาย ต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญ

นวรรรัตน์ การระเกษ และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 ผลการวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่งมีความพร้อมรับมือเพื่อก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดย 1. ให้ความรู้ อบรม เผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ เกี่ยวกับอุตสาหกรรม 4.0 ให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกภาคส่วนแต่เนื่องจากศักยภาพของแต่ละมหาวิทยาลัยไม่เท่ากัน ทำให้การรับรู้และเข้าใจข้อมูลอาจไม่ทั่วถึง โดยส่วนใหญ่บุคลากรสายวิชาการจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรม 4.0 มากกว่าบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ เนื่องจากบุคลากรสายวิชาการจะต้องนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยและประยุกต์ในการทำงานได้ ทั้งนี้บุคลากรทุกคนควรศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาตนเองมากยิ่งขึ้น 2. ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีทุกแห่งมีนโยบายที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับทุกพันธกิจ โดยบางมหาวิทยาลัยอยู่ในขั้นตอนของการวางแผนหรือบางแห่งมีการดำเนินการไปบางส่วน เน้นด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะหลักสูตรการเรียนการสอน แต่เนื่องจากศักยภาพของแต่ละมหาวิทยาลัยไม่เท่ากัน ทำให้บางมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยสม่ำเสมอ จะไม่ได้รับผลกระทบกับการก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0

ชินนทร เพ็ญสุตร(2560) ได้ศึกษาเรื่อง ประเทศไทย 4.0 บริบททางเศรษฐกิจและการเมือง ผลการวิจัยพบว่า รัฐบาลไทยได้ประกาศโมเดลประเทศไทย 4.0 โดยนโยบายของรัฐเน้นไปที่การสร้างนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืนของเศรษฐกิจไทย ปัญหาของโมเดล 4.0 คือความไม่พร้อมในการสร้างนวัตกรรมเพื่อการแข่งขันของผู้ประกอบการ อันเนื่องมาจากการขาดการสนับสนุนในระดับที่ต่อเนื่อง และการสนับสนุนทางการเงินทุนจากภาครัฐที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ประเด็นทางเศรษฐกิจแล้ว การเปลี่ยนแปลงทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีส่งผลให้รัฐบาลต้องปรับตัวโดยเน้นการเปิดกว้างให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ และการหาเสียงในยุคการเมือง 4.0 นักการเมืองจะมีการใช้สื่อออนไลน์ทั้งแบบเปิดและปิดมากขึ้นเพื่อดึงดูดผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ยุคใหม่ที่นิยมการบริโภคสื่อผ่านทางสื่อออนไลน์มากกว่าสื่อออฟไลน์

รองศาสตราจารย์ผกาภาส ผงยูแก้วและคณะ(2560) ได้ศึกษาเรื่องนวัตกรรมวิจัยยุค Thailand 4.0 ในการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ งานวิจัยยุค 4.0 ต้องทำเพื่อวัตถุประสงค์ 3 ด้าน คือ 1.สร้างสังคมแห่งความรู้โดยสังคมแห่งความรู้ 2.ฟื้นฟูเศรษฐกิจด้วยฐานเศรษฐกิจใหม่ 3.จัดระเบียบเศรษฐกิจสังคมใหม่ อีกประการหนึ่งอนาคตงานวิจัยต้องวิจัยเพื่อตอบโจทย์ของคนอื่นไม่ใช่วิจัยตามใจชอบของตัวเอง ต้องไม่ใช่วิจัยเพื่อตีพิมพ์เอาผลงานหรือทำเพียงแค่ได้ KPI โดยต้องวิจัยเพื่อเอาไปใช้ประโยชน์ได้จริง

จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล(2558) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์พบว่า พฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ในการสืบค้นคือคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการลงทะเบียน การดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ ในระดับมากที่สุด

ภขพน เชื่อมทอง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวมและในรายด้านสามด้านประกอบด้วยด้านภาษา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับน้อย นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวมและในรายด้านทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านการเปิดเสรีทางการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ ด้านการเปิดเสรีบริการ การบริการ ด้านการเปิดเสรีการลงทุน และด้านการเปิดเสรีการค้าอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

ชิตชนก ทองไทย (2556) การรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาศรีนครินทร์วิโรฒ ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้

ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประกอบด้วยแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและต่ำในทิศทางเดียวกันตามลำดับ

ธนัชพร โมรารวงษ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยาองค์การที่มีอิทธิพลต่อการนำไปสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ : กรณีศึกษาโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ผลวิจัยพบว่าภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การและการรับรู้การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้องค์การแห่งความเป็นเลิศของพนักงานของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู และภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการทำงานเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การและการรับรู้การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ซึ่งตัวแปรทั้งสามสามารถรวมกันทำนายการรับรู้องค์การแห่งความเป็นเลิศของพนักงานในโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู

สกุรัตน์ ไพบูลย์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานฝ่ายเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 3G บริษัททีโอทีจำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าพนักงานฝ่ายเทคโนโลยีโทรศัพท์ระบบเคลื่อนที่ 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ระบบ 3 โดยรวมกับพฤติกรรมการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์(2560) ได้ศึกษาเรื่องรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2560 พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีพฤติกรรมใช้เวลาในการอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 630 ชม./วัน กิจกรรมที่ใช้ การค้นหาข้อมูล การรับส่งอีเมล การใช้โซเชียลมีเดีย การดูทีวีฟังเพลงออนไลน์ และการซื้อสินค้าบริการทางออนไลน์

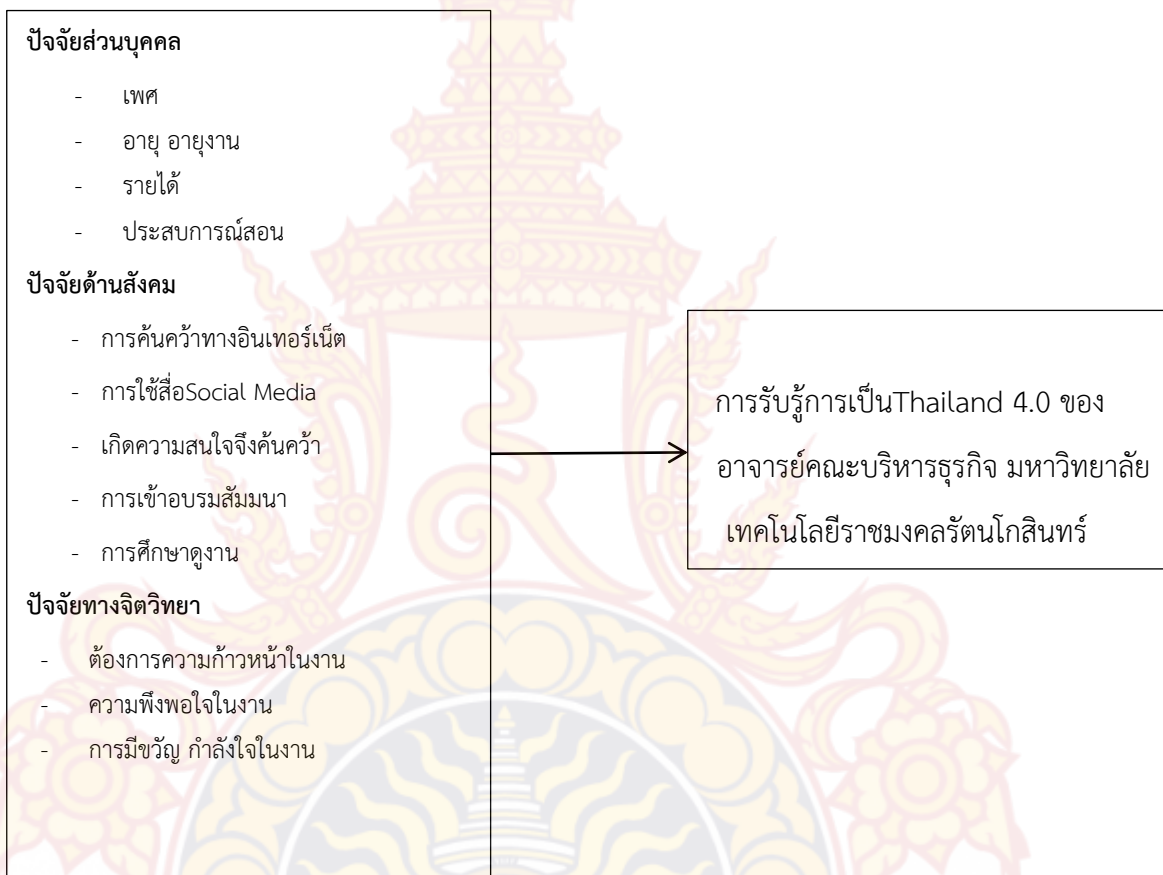
จากการศึกษาวรรณกรรม ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นผู้วิจัยได้นำไปจัดทำแบบสอบถามและเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาการรับรู้เรื่องการเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

4.กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การรับรู้การเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 2

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมา รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย เพื่อให้ไปตามวัตถุประสงค์ วิธีการ ดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 106 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนอยู่ใน สามพื้นที่คือพื้นที่บพิตรพิมุข พื้นที่ศาลายา พื้นที่วังไกลกังวล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรTaro Yamane (Taro Yamane. 1970 : 580-581) ได้กลุ่มตัวอย่างที่จำนวน 84 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Convenience Sampling)

ตารางที่ 1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 84 คน จาก 3 พื้นที่

พื้นที่	สาขาวิชา							รวม
	การจัดการ	การตลาด	การบัญชี	เทคโนโลยีสารสนเทศ	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	เงินธุรกิจ	ธุรกิจระหว่างประเทศ	
บพิตรพิมุข	12	5	9	8	3	2	-	39
ศาลายา	7	6	7	6	-	-	2	28
วังไกลกังวล	7	-	4	3	3	-	-	17
รวม	26	11	20	17	6	2	2	84

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้พบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ มาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมและตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของอาจารย์

ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ประกอบด้วยปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยา และวาระทั้ง 4 ด้านของการเป็น Thailand 4.0 โดยเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนนของระดับการรับรู้ดังนี้

คะแนน	ความหมายระดับการรับรู้
5	ระดับการรับรู้มากที่สุด
4	ระดับการรับรู้มาก
3	ระดับการรับรู้ปานกลาง
2	ระดับการรับรู้น้อย
1	ระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด

2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.80

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. แจกแบบสอบถามแก่อาจารย์คณะบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามพื้นที่ ตามที่ได้กำหนดไว้จำนวน 84 ชุดได้รับกลับมายังไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้จึงต้องมีการแจกแบบสอบถามครั้งที่ 2 และได้จัดทำแบบสอบถามที่เป็นแบบสอบถาม on line อีกทางหนึ่งโดยส่งผ่าน Social media บน Smart phone ของอาจารย์ในคณะบริหารธุรกิจ และติดตามจนได้จำนวนแบบสอบถามที่กำหนดไว้จำนวน 84 ชุด หลังจากนั้นทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์

- นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูล

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารคือ ผู้วิจัยได้ทำหนังสือเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์รองอธิการบดีที่ดูแลด้านสังคมศาสตร์ที่คณะบริหารธุรกิจสังกัดอยู่เพื่อรับทราบข้อมูล ความคิดเห็น นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนา คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรการสอน วิธีการสอนและอื่น ๆ และผู้บริหารของคณะคือ

คณบดี รองคณบดีฝ่ายวิชาการและแผน หัวหน้าสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อรับทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงการเรียนการสอน ให้สอดคล้องสนองนโยบายการเป็น Thailand 4.0 ของภาครัฐ

- แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ความคิดเห็น มาประมวลสรุปเป็นคำตอบในภาพรวม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามหลังจากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) โดยเรียงตามหัวข้อและจากมากไปหาน้อย

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ เงินเดือน ประสบการณ์ อายุราชการ ฯ มาแจกแจงความถี่เสนอผลเป็น สถิติร้อยละ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจเป็นแบบสอบถามแบบเป็นการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของไลเคิร์ท ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้

- 4.51- 5.00 หมายถึงการรับรู้อยู่ระดับมากที่สุด
- 3.50 - 4.49 หมายถึงการรับรู้อยู่ระดับมาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึงการรับรู้อยู่ระดับปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึงการรับรู้อยู่ระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึงการรับรู้อยู่ระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยากับการรับรู้เรื่อง การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ (กัลยา วานิชย์บัญชา 2545 : 437) หมายความว่าค่าของ r คือ

ถ้า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

ถ้า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายความว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน

และมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายความว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า $r = 0$ หมายความว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ถ้า r เข้าใกล้ 0 หมายความว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย การพิจารณาค่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และสัมพันธ์กันในระดับใด พิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 314)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
ตั้งแต่.90	สูงมาก
.70 - .89	สูง
.30 - .69	ปานกลาง
ต่ำกว่า.30	ต่ำ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยเรียงตามหัวข้อและจากมากไปหาน้อย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างคืออาจารย์คณะบริหารธุรกิจจำนวนสามพื้นที่คือพื้นที่บพิตรพิมุข จักรวรรดิ พื้นที่ศาลายา พื้นที่วังไกลกังวล จำนวน 84 คน ประกอบด้วยอาจารย์สาขาวิชาการบัญชี 20 คน สาขาวิชาการจัดการ 26 คน สาขาวิชาการตลาด 11 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 17 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 6 คน สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (ภาษาจีน) 2 คน บริหารธุรกิจระหว่างประเทศ 2 คน รวม 84 คน ได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนและค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลสถานะภาพทั่วไป	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	22	26.2
หญิง	62	73.8
รวม	84	100.00
2.อายุ		
น้อยกว่า 36 ปี	13	15.5
อายุ 36 -45 ปี	31	36.9
อายุ 46 ขึ้นไป	40	47.6
รวม	84	100.00
3. สาขาวิชา		
การบัญชี	20	23.8
การจัดการ	26	31
การตลาด	11	13.1
เทคโนโลยีสารสนเทศ	17	20.2

ภาษาอังกฤษธุรกิจ	6	7.1
บริหารธุรกิจ(ภาษาจีน)	2	2.4
บริหารธุรกิจระหว่างประเทศ	2	2.4
รวม	84	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม คืออาจารย์คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาการจัดการ สาขาการตลาด สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ(ภาษาจีน) สาขาวิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน 84 คน

เพศ เพศหญิง 62 คนคิดเป็นร้อยละ 73.8 เพศชาย 22 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

อายุ น้อยกว่า 36 ปีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 15.5 อายุ 36 -45 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 40 เป็นร้อยละ14.91

สาขาวิชา สาขาวิชาการบัญชี 20 คนคิดเป็นร้อยละ 23.8 สาขาวิชาการจัดการจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 31 สาขาวิชาการตลาด 11 คนคิดเป็นร้อยละ 13.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 6 คนคิดเป็นร้อยละ 7.1 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ(ภาษาจีน) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 สาขาวิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

ตารางที่ 3 แสดงพื้นที่ที่อาจารย์สังกัด

พื้นที่ที่สังกัด ทำการสอน	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่บพิตรพิมุขจักรวรรดิ	39	46.4
พื้นที่ศาลายา	28	33.3
พื้นที่วังไกลกังวล	17	20.2
รวม	84	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงพื้นที่ที่อาจารย์สังกัด แบ่งเป็นพื้นที่บพิตรพิมุขจักรวรรดิจำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 46.4 พื้นที่ศาลายา จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 33.3 พื้นที่วังไกลกังวลจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 20.2

ตารางที่ 4 แสดงสถานะภาพของอาจารย์ พื้นที่ที่อาจารย์สังกัด

สถานะภาพของอาจารย์	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	55	65.5
พนักงานมหาวิทยาลัย	29	34.5
รวม	84	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าสถานะภาพของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ แบ่งเป็นข้าราชการจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 65.5 พนักงานมหาวิทยาลัยจำนวน 29 คนคิดเป็นร้อยละ 34.5

ตารางที่ 5 แสดงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน อัตราเงินเดือนของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลา 1- 10 ปี	25	29.8
ระยะเวลา 11-20	22	26.2
ระยะเวลา 21-30 ปี	27	32.1
40 ปี	10	11.9
รวม	84	100.00
อัตราเงินเดือน	จำนวน	ร้อยละ
20,000 -30,000	16	19
30,001-40,000	46	54.8
40,001 – 50,000	17	20.2
50,001 ขึ้นไป	5	6
รวม	84	100
ประสบการณ์ด้านการสอน		
1-10 ปี	22	26.2
11-20 ปี	23	27.4
21-30 ปี	31	36.9
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	8	9.5
รวม	84	100

จากตารางที่ 5 พบว่าอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานช่วงระยะเวลา 21 - 30 ปี จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคือช่วงระยะเวลา 1- 10 ปีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ระยะเวลา 11- 20 ปีจำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 26.3 ช่วงระยะเวลา 40 ปี จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือนอยู่ในช่วง 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาคือช่วงเงินเดือน 40,001 – 50,000 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ช่วงเงินเดือน 20,001 – 30,000 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ช่วงเงินเดือน 50,001 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนอยู่ในช่วง 21-30 ปีจำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือมีประสบการณ์การสอนอยู่ในช่วง 11-20 ปีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 มีประสบการณ์การสอนอยู่ในช่วง 1-0 ปีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 30 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะ

บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประกอบด้วย ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยา และการรับรู้ถึงเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 มีรายละเอียดดังนี้ คือ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้าน

จิตวิทยาในเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยด้านสังคมจากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้ที่ทำให้เกิดการรับรู้	\bar{x}	S.D	ระดับการรับรู้
1. จากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต	4.52	.736	มากที่สุด
2. จากการใช้สื่อ Social Media ต่าง ๆ	4.48	.784	มาก
3. เกิดจากความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูล	4.25	.709	มาก
4. การเข้าอบรม / สัมมนาต่าง ๆ	4.10	.830	มาก
5. จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	4.00	.792	มาก
6. จากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง	3.88	1.011	มาก
ภาพรวม	4.20	.46	มาก

ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ทำให้เกิดการรับรู้	\bar{x}	S.D	ระดับการรับรู้
1.ท่านต้องการความก้าวหน้าในงานจึงเกิดการค้นคว้า การรับรู้ในข้อมูลด้านต่าง ๆท่านมีความพึงพอใจในงานจึงทำให้เกิดการค้นคว้า เกิดการรับรู้ในข้อมูลด้านต่าง ๆ	4.42	.564	มาก
2.ท่านมีความพึงพอใจในงานจึงทำให้เกิดการค้นคว้า เกิดการรับรู้ในข้อมูลด้านต่าง	4.26	.604	มาก
3. ท่านมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานทำให้เกิดการค้นคว้า การรับรู้ในข้อมูลด้านต่าง ๆ	4.00	.905	มาก
ภาพรวม	4.23	.520	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ปัจจัยด้านสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20 การรับรู้ปัจจัยด้านจิตวิทยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.23 โดยมีรายละเอียดแบ่งตามปัจจัยแต่ละด้านคือ

ปัจจัยด้านสังคมมีการรับรู้ข้อมูลจากด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อเรียงตามลำดับจากมากมาหาน้อยพบว่าข้อที่มีการรับรู้จากแหล่งข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุดคือจากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคืออยู่ในระดับมากจากการใช้สื่อ social media ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.48 เกิดจากความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูลมีค่าเฉลี่ย 4.25 จากการเข้าอบรม/สัมมนา 4.10 จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ 4.00 จากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง 3.88 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านจิตวิทยามีการรับรู้ข้อมูลจากด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อเรียงตามลำดับจากมากมาหาน้อยพบว่าข้อที่มีการรับรู้จากแหล่งข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุดคือต้องการความก้าวหน้าในงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาคือจากความพึงพอใจในงานทำให้เกิดการค้นคว้า 4.26 จากการมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในวาระทั้ง 4 ด้านของการเป็น Thailand 4.0

วาระทั้ง 4 ด้านของการเป็น Thailand 4.0	\bar{x}	S.D	ระดับการรับรู้
วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในศตวรรษที่ 21 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง			
1. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อให้ชีวิตดีขึ้น เป็นการเรียนด้วยความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากทำ	4.40	.573	มาก
2. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเป็นการเรียนโดยใช้ความคิด คิดนอกกรอบ	4.38	.56	มาก
3.การปรับเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เน้นการวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา	4.36	.57	มาก
4.การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง	4.30	.66	มาก
ภาพรวมวาระที่ 1	4.36	.46	มาก
วาระที่ 2 พัฒนาคลัสเตอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน			
2.1.นโยบายการพัฒนาของรัฐเน้นการสร้าง 5 กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขัน โดยการใช้ นวัตกรรม เช่นการพัฒนา digital & Internet of Thing การใช้ Service Design ในการสร้างมูลค่า	4.35	.67	มาก
2.2 นโยบายการพัฒนาของรัฐการต่อยอดอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันได้ 5 อุตสาหกรรมเช่นยานยนต์สมัยใหม่ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพฯ	4.25	.69	มาก
2.3 รัฐได้ใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบให้เป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขันด้วยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเพื่อการแข่งขันในอนาคต	4.15	.68	มาก
ภาพรวมวาระที่ 2	4.25	.60	มาก
วาระที่ 3 บ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเป็นการเติบโตแบบรากแก้ว			
3.1 การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ (Startups) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม	4.45	.75	มาก
3.2 การเปลี่ยนจากการทำเกษตรแบบเดิมมาเป็นเกษตรกรที่ทันสมัย (Smart Farmers)	4.40	.69	มาก
3.3 การเปลี่ยนธุรกิจบริการที่บริหารแบบเดิมมาเป็นธุรกิจที่ให้บริการที่มีมูลค่าสูง(High Value Services)	4.37	.74	มาก
3.4 การเปลี่ยนจากSME แบบเดิมมาเป็น SMEs ที่ทันสมัย (Smart SMEs)	4.36	.77	มาก

ภาพรวมวาระที่ 3	4.29	.64	มาก
วาระทั้ง 4 ด้านของการเป็น Thailand 4.0	\bar{x}	S.D	ระดับการรับรู้
4. ด้านการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0			
4.1 รัฐมีการปรับโครงสร้างหน่วยงานที่ให้ทุนวิจัยให้มีบทบาทที่ชัดเจน ให้การพัฒนาประเทศอย่างมีทิศทาง	4.33	.73	มาก
4.2 มีการปฏิรูประบบการวิจัยเป็นแบบเครือข่ายเพื่อนำมาต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์จากงานวิจัยได้	4.30	.65	มาก
4.3 รัฐได้จัดกลุ่มมหาวิทยาลัยออกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มหาวิทยาลัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างองค์ความรู้และสร้างคน	4.23	.78	มาก
ภาพรวมด้านการปฏิรูปงานวิจัย	4.29	.64	มาก
ภาพรวมความคิดเห็นทั้งสี่วาระ	4.32	.44	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่าการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ในวาระทั้ง 4 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 โดยมีรายละเอียดตามวาระดังนี้คือ

วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 เพื่อก้าวเข้าสู่โลกที่หนึ่ง มีภาพรวมของการรับรู้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย การรับรู้อยู่ในรับมากคือการปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อให้ชีวิตดีขึ้น เป็นการเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากทำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาคือ การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเป็น การเรียนรู้โดยใช้ความคิด คิดนอกกรอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 การปรับเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เน้นการวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 .การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ตามลำดับ

วาระที่ 2 พัฒนาคัลเจอร์ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน มีภาพรวมของการรับรู้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เมื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย นโยบายการพัฒนาของรัฐเน้นการสร้าง 5 กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขัน โดยการใช้นวัตกรรม เช่นการพัฒนา digital & Internet of Thing การใช้ Service Design ในการสร้างมูลค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 นโยบายการพัฒนาของรัฐการต่อยอดอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันได้ 5 อุตสาหกรรมเช่นยานยนต์สมัยใหม่ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 รัฐได้ใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบให้เป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขันด้วยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเพื่อการแข่งขันในอนาคต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ตามลำดับ

วาระที่ 3 บ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เป็นการเติบโตแบบรากลึก มีภาพรวมของการรับรู้ที่อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 เมื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ (Startups) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 การเปลี่ยนจากการทำเกษตรแบบเดิมมาเป็นเกษตรกรที่ทันสมัย (Smart Farmers) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 การเปลี่ยนธุรกิจบริการที่บริหารแบบเดิมมาเป็นธุรกิจที่ให้บริการที่มีมูลค่าสูง (High Value Services) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 การเปลี่ยนจากSME แบบเดิมมาเป็น SMEs ที่ทันสมัย(Smart SMEs) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ตามลำดับ

วาระที่ 4 ด้านการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0 มีภาพรวมของการรับรู้ที่อยู่ในระดับมาก โดยมียค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 เมื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย รัฐมีการปรับโครงสร้างหน่วยงานที่ให้ทุนวิจัยให้มีบทบาทที่ชัดเจน ให้การพัฒนาประเทศอย่างมีทิศทางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมาคือ มีการปฏิรูประบบการวิจัยเป็นแบบเครือข่ายเพื่อนำมาต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์จากงานวิจัยได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รัฐได้จัดกลุ่มมหาวิทยาลัยออกเป็น มหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มหาวิทยาลัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างองค์ความรู้และสร้างคน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางสังคมประกอบด้วย มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0

ปัจจัยทางสังคม	การรับรู้การเป็น Thailand 4.0		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1 การเข้าอบรม สัมมนา	.561**	.001	ปานกลางในทิศทางเดียวกัน
2.เกิดความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูล	.553**	.001	ปานกลางในทิศทางเดียวกัน
3.จากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง	.633**	.001	ปานกลางในทิศทางเดียวกัน
4.จากการอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	.472**	.001	ปานกลางในทิศทางเดียวกัน
5. จากการค้นคว้าทางInternet	.602**	.001	ปานกลางในทิศทางเดียวกัน
6. จากการใช้สื่อ Social Media	.587**	.001	ปานกลางในทิศทางเดียวกัน
ภาพรวม	.365**	.001	ปานกลางในทิศทางเดียวกัน

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 8 พบว่าปัจจัยทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 โดยรวมของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .365 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือถ้าอาจารย์คณะบริหารธุรกิจมีปัจจัยทางสังคมโดยรวมมากขึ้นจะทำให้มีการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลางสามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อดังนี้

1. การเข้าอบรมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .561 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกันคือเมื่ออาจารย์มีการเข้าอบรม สัมมนาเพิ่มขึ้น ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

2. เกิดความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .553 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกันคือเมื่ออาจารย์มีความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

3. จากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .633 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกันคือเมื่ออาจารย์มีการศึกษาดูงานเพิ่มขึ้น ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

4. จากการจากการอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .472 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกันคือเมื่ออาจารย์มีการอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

5. การค้นคว้าทาง Internet มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .602 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกันคือเมื่ออาจารย์มีการค้นคว้าทาง Internet เพิ่มขึ้นทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

6. การใช้สื่อ Social Media มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .587 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน คือเมื่ออาจารย์มีการใช้สื่อ Social Media เพิ่มขึ้น ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางจิตวิทยาประกอบด้วย ความพึงพอใจในงาน ต้องการความก้าวหน้า การมีขวัญ กำลังใจ ทำให้เกิดการค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา	การรับรู้การเป็น Thailand 4.0		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1 มีความพึงพอใจในงานจึงเกิดการค้นคว้า	.742**	.001	สูงในทิศทางเดียวกัน
2.ต้องการความก้าวหน้าในงานจึงค้นหาข้อมูล	.742**	.001	สูงในทิศทางเดียวกัน
3.การมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานจึงเกิดการค้นคว้า	.767**	.001	สูงในทิศทางเดียวกัน
ภาพรวม	.371**	.001	สูงในทิศทางเดียวกัน

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 9 พบว่าปัจจัยทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .371 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือถ้าอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มีปัจจัยทางจิตวิทยาโดยรวมมากขึ้นจะทำให้มีการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สามารถวิเคราะห์เป็นรายข้อดังนี้

1. ความพึงพอใจในงานจึงเกิดการค้นคว้ามีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .742 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกันคือเมื่ออาจารย์มีความพึงพอใจในงานเพิ่มขึ้น ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

2. ความก้าวหน้าในงานจึงค้นหาข้อมูลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .742 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน คือเมื่ออาจารย์มีความความก้าวหน้าในงานจึงค้นหาข้อมูลเพิ่มขึ้น ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

3. การมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า r เท่ากับ .767 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกันคือเมื่ออาจารย์มีการมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานจึงเกิดการค้นคว้าเพิ่มขึ้น ทำให้การรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประกอบด้วยรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ คณบดีคณะบริหารธุรกิจ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาขาวิชาต่าง ๆ ของคณะบริหารธุรกิจ โดยมีคำถามต่อไปนี้ ได้คำตอบโดยรวม สรุปประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ท่านคิดว่าการเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0 ตามนโยบายของรัฐบาลจะมีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะบริหารธุรกิจหรือไม่

มีผลกระทบแน่นอน มหาวิทยาลัย คณะผลิตบัณฑิตเพื่อรองรับตลาดแรงงานต้องปรับกลยุทธ์ให้ทัน จำเป็นจะต้องมีการปรับ หลักสูตร รายวิชา กระบวนการวิธีการสอนและต้องสามารถใช้เทคโนโลยีมาช่วยสอน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐ แต่มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ สถานที่

ข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มการดูงานเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ เป็นการเรียนจากประสบการณ์จริงนอกห้องเรียน

2. ท่านมีนโยบายด้านวิชาการเรื่องส่งเสริมการบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ในด้านใดบ้าง

คณะบริหารมีความร่วมมือกับศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัย มีหลักสูตรกำหนดในรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการ มีการอบรมเพิ่มทักษะ การเขียนแผนธุรกิจ การทำ Business model ตามคณะต่างๆ มีการส่งเสริมนักศึกษาให้เข้าร่วมโครงการ

3. ท่านมีนโยบายด้านการส่งเสริมสนับสนุนการปฏิรูปการทำงานวิจัยของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจอย่างไรบ้าง

คณะได้ส่งเสริมให้มีคลินิกวิจัยเพื่อช่วยเหลืออาจารย์ในด้านต่าง ๆ ให้คำแนะนำ สนับสนุนให้อาจารย์มีเครือข่ายการทำวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ และส่งเสริม พัฒนาการทำงานวิจัยของอาจารย์ด้วยงบรายได้ของมหาวิทยาลัยอีกทางหนึ่ง สนับสนุนให้ผลงานวิจัยของอาจารย์ผู้ทำวิจัยได้จดสิทธิบัตร การทำงานวิจัยเป็น Package บูรณาการหลากหลาย

4. ท่านคิดว่าอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีความเข้าใจ รับรู้การเป็น Thailand 4.0 มากน้อยเพียงใด

อาจารย์ส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้น มีการพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีองค์ความรู้ที่พัฒนาอยู่ตลอดเวลา สามารถใช้สื่อ On line ในการหาข้อมูล เตรียมการสอนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ให้อาจารย์สอนนักศึกษาได้มีความรู้ ความสามารถ แต่ต้องมีการปรับบทบาทจากผู้ให้ความรู้มาเป็นการเรียนรู้โดยมีนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านจิตวิทยากับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำไปเป็นข้อมูลนำเสนอมหาวิทยาลัย ฯ เพื่อการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน รวมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษาต่อไป

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามคือ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในสามพื้นที่คือ พื้นที่บึงพระพิรุณจักรวรรดิ พื้นที่ศาลายา พื้นที่วังไกลกังวล จำนวน 84 คน โดยแยกเป็นสาขาวิชาการจัดการจำนวน 26 คน สาขาวิชาการตลาดจำนวน 11 คน สาขาวิชาการบัญชี 20 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 17 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 6 คน สาขาวิชาบริหารธุรกิจภาษาจีนจำนวน 2 คน สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศจำนวน 2 คน

2. ปัจจัยด้านสังคมที่ทำให้เกิดการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เรียงจากมากไปหาน้อย จากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$ SD=.736) รองลงมาคือจากการใช้สื่อ Social Media ต่าง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$ S.D=.784) เกิดจากความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูล การเข้าอบรมสัมมนา จากการอ่านสิ่งพิมพ์ น้อยที่สุดคือจากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 3.88$) ความพึงพอใจในงานทำให้เกิดการรับรู้จากการค้นคว้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D=.564) เกิดจากความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูล การเข้าอบรมสัมมนา จากการอ่านสิ่งพิมพ์ น้อยที่สุดคือจากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 3.88$, S.D=.1.011)

ปัจจัยด้านจิตวิทยา ที่ทำให้เกิดการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 เรียงจากมากไปหาน้อย จากการต้องการความก้าวหน้าในงานจึงเกิดการค้นคว้าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$ SD=.736) รองลงมาคือความพึงพอใจในงานจึงเกิดการค้นคว้า ($\bar{x} = 4.26$ S.D=.604) ขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานจึงค้นคว้า ($\bar{x} = 4.00$, S.D=.905)

3. การรับรู้ในวาระ 4 ด้านของการเป็น Thailand 4.0 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$ S.D=.44) แยกตามลำดับดังนี้คือ

วาระที่ 1 การเตรียมคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 เพื่อก้าวเข้าสู่โลกที่ 1 การรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อ ($\bar{x} = 4.36$ S.D=.46)

วาระที่ 2 พัฒนาคัลเลคเตอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน การรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อ ($\bar{x} = 4.25$ S.D=.60)

วาระที่ 3 การบ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เป็นการเติบโตแบบรากลึก การรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อ ($\bar{x} = 4.29$ S.D=.64)

วาระที่ 4 ด้านการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0 การรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อ ($\bar{x} = 4.29$ S.D=.64)

4. สรุปผลการวิเคราะห์สมมติฐานพบว่าปัจจัยทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .365 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน และปัจจัยทางจิตวิทยาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .371 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์พบว่า

ปัจจัยทางด้านสังคมมีการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ในเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 โดยเฉพาะด้านการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือการใช้สื่อ Social Media ต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2560 (2560) ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผลการสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรใน 4 เจเนอเรชัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.30 ชั่วโมงต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปี 2559 โดยเรียงตามลำดับกิจกรรมที่ทำคือ การค้นคว้าหาข้อมูล รองลงมาคือการรับ-ส่งอีเมลล์ และอื่น ๆ อัตราการเติบโตของผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 220.1 ส่วนหนึ่งอันเกิดจากการส่งเสริมพัฒนาของภาครัฐในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร นับวันจะมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งด้านการศึกษา อาจารย์ผู้สอนเองจะต้องมีการพัฒนาทั้งด้านความรู้ การใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในการค้นคว้า การเรียนการสอนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทน์ รุ่งเรืองธนาพล (2558) เรื่อง

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์พบว่านักศึกษามีการใช้อุปกรณ์ในการสืบค้นข้อมูลจากสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต มากกว่าเครื่องคอมพิวเตอร์

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่ทำให้เกิดการรับรู้ในเรื่องการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 โดยเฉพาะด้านต้องการความก้าวหน้าในงานจึงทำให้เกิดการค้นคว้ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาคือความพึงพอใจในงานจึงทำให้เกิดการค้นคว้ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนชพร โมรารวงษ์ (2555) เรื่องปัจจัยทางจิตวิทยาองค์การที่มีอิทธิพลต่อการนำไปสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ:กรณีศึกษาโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปูจังหวัดสมุทรปราการพบว่าพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การสามารถนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลขององค์การได้อย่างดีมีความสัมพันธ์กับความเป็นเลิศขององค์การและสอดคล้องกับผลการวิจัยของสกุศลรัตน์ ไพบูลย์(2554)เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการทำงานฝ่ายเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 3G สำนักงานใหญ่ พบว่าการรับรู้ระบบ 3G โดยรวมกับพฤติกรรมการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง พฤติกรรมการรับรู้กับการทำงานมีความสัมพันธ์กัน องค์การจะต้องส่งเสริมให้คนในองค์การเกิดความรู้สึกมั่นคงจึงจะส่งผลต่อการมีพฤติกรรมที่ดี

ด้านการรับรู้เกี่ยวกับวาระทั้ง 4 ด้านของเรื่องการเป็นThailand 4.0 ของของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์พบว่า มีระดับการรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภขพน เชื่อมทอง(2560) เรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตพบว่านักศึกษามีการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวม อยู่ในระดับมากซึ่งวาระด้านการเตรียมคนไทย 4.0มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดแสดงให้เห็นถึงอาจารย์คณะบริหารธุรกิจมีความสนใจ เข้าใจเรื่องการเตรียมคนไทย 4.0 เป็นแนวโน้มที่ดีที่จะหมายถึงการปรับเปลี่ยน การพัฒนาหลักสูตรเนื้อหาวิธีการสอนให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับแนวคิดของรองศาสตราจารย์ยืน ภู่วรรณ(2557)ที่กล่าวว่า การศึกษาในอนาคตจะต้องปรับเปลี่ยน ชีวิตจะอยู่กับเครื่องจักรที่ฉลาดมากขึ้น เทคโนโลยีจะปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตคน วิธีการทำงาน โครงสร้างองค์การจะเปลี่ยนไปจากเดิม และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินทร เพ็ญสุตร(2560)เรื่องประเทศไทย 4.0 บริบททางเศรษฐกิจและการเมือง พบว่าเป้าหมายของรัฐบาลไทยวางไว้ว่าประเทศไทยจะขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม นโยบายประเทศไทย 4.0 คือนโยบายที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบโลก การเข้ามาของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจพื้นฐาน รัฐบาลไทยมีหน้าที่ต้องสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่ยั่งยืน เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศสามารถพัฒนาและแข่งขันได้ในระดับสากล ส่วนวาระที่ 4 การปฏิรูปงานวิจัยซึ่งมีค่าเฉลี่ยรองลงมา อาจารย์คณะบริหารธุรกิจรับรู้ความสำคัญของการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อให้สามารถนำงานวิจัยมาใช้ในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาและสอดคล้องกับรองศาสตราจารย์ผกาภาศ ผจญแก้ว

และคณะ (2560) ในเรื่องนวัตกรรมวิจัยยุค Thailand 4.0 พบว่างานวิจัยในยุค 4.0 ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสังคมแห่งความรู้ พื้นเศรษฐกิจใหม่ด้วยฐานเศรษฐกิจใหม่โดยคำนึงถึงการใช้เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรที่มีอยู่ การจัดระเบียบเศรษฐกิจสังคมใหม่ ด้วยการจัดการระบบการศึกษาให้เป็น เรียน - ฝึก - ศึกษา เพื่อสร้างพลเมืองยุคใหม่

ด้านสมมติฐานงานวิจัย

ผลการทดสอบสรุปได้ว่าปัจจัยทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) เท่ากับ.365 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิดชนก ทองไทย (2556) เรื่องการรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าการรับรู้ของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน จะเห็นได้ว่าปัจจัยทางสังคมเช่นการใช้อินเทอร์เน็ต การใช้สื่อ Social Media ฯ นับวันจะมีบทบาทเพิ่มขึ้นและเข้ามาอยู่ในชีวิตของคนเรามากขึ้นเรื่อย แม้แต่ในนโยบายของภาครัฐยังต้องมีการมุ่งเน้นแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 ที่เน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศจากรายงานผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประเทศไทยปี 2560 จะเห็นได้ว่าคนในช่วงวัยต่าง ๆ มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในการทำกิจกรรมด้านการค้นคว้าหาข้อมูลและเพื่อความบันเทิง อาจารย์และนักศึกษาจำเป็นที่จะต้องปรับและเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยี ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาในการเรียนการสอนสามารถเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0 ได้อย่างสมบูรณ์

ผลการทดสอบสรุปได้ว่า พบว่าปัจจัยทางจิตวิทยาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้การเป็น Thailand 4.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .371 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของธนัชพร โมราราช (2555) เรื่องปัจจัยทางจิตวิทยาองค์การที่มีอิทธิพลต่อการนำไปสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ พบว่าภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การและการรับรู้การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้องค์การแห่งความเป็นเลิศของพนักงานในโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านจิตวิทยาเช่น ความก้าวหน้าในงาน ความพึงพอใจในงาน ขวัญกำลังใจในการทำงาน มีผลต่อประสิทธิภาพของการทำงาน ทำให้เกิดการค้นคว้า การพัฒนา การเรียนรู้สิ่งใหม่ของอาจารย์ ทำให้เกิดผลดีทั้งทางตรงต่อการเรียนการสอนนักศึกษา และเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลต่อองค์การในการทำงาน ยิ่งองค์การสามารถแสดงให้เห็นถึงผลของการทุ่มเททำงานมากเท่าไร ก็จะทำให้คนในองค์การทุ่มเทในการทำงานเพิ่มขึ้นเท่านั้น

และจากผลสรุปการสัมภาษณ์ผู้บริหารและของคณะบริหารธุรกิจต่างก็เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับ คณะบริหารธุรกิจ และเกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน รายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาในปัจจุบัน กระบวนการสอนที่ต้องอาศัยเทคโนโลยี มาใช้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจทำการวิจัยเรื่องการใช้เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กรวิก พรนิมิตร. (2560 ตค.-ธค). ความรู้ความเข้าใจในนโยบายThailand 4.0 ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.ปีที่ 27, ฉบับที่4, 871-882.
- กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา.(2559). พิมพ์เขียวThailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืน.กรุงเทพฯ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545) . การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินทร เพ็ญสูตร. (2560 มค.-มีย.) ประเทศไทย 4.0 บริบททางเศรษฐกิจและการเมือง. วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ปีที่ 8, 67-99.
- ชิดชนก ทองไทย. (2556). การรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท.วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ:ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว. (2559 16 กค.). เมื่อThailand4.0 ถูกขับเคลื่อนด้วยEducation 2.0 . วารสารสานปัญญา ฉบับที่ 26, 3-4.
- ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์.(2560). ไทยแลนด์ 4.0ต้องเริ่มจากการวิจัยและพัฒนาแล้วออกไปแตะขอบฟ้า. Modern Manufacturing .<https://www.mmthailand.com/>.
- ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). Thailand 4.0กับการขับเคลื่อนของมหาวิทยาลัย เอกสารการประชุมสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา: สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธนัพร โมรวงษ์.(2555). ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการนำไปสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ : กรณีศึกษาโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นวรรตน์ การะเกษและวรุณกันยา คุณากรวิรุฬห์. (2559). การพัฒนามหาวิทยาลัยเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครเหนือ.
- บรรยง โตจินดา. (2558). บริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.
- ภขพน เชื่อมทอง. (2556). การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- ยีน ภู่วรรณ. (2557). เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องขอบเขตแดนใหม่ของการเรียนรู้: การศึกษานอกระบบ 4.0. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รศ.ผกามาศ ผจญแก้วและคนอื่นๆ. (2560). รายงานผลงานวิจัยระดับชาติเรื่องนวัตกรรมThailand 4.0. กรุงเทพฯ: สำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2549). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรณา ธีรบรรทัด. (2540). ผลของบุคลิกภาพทัศนคติงานขายและปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานขาย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สกุรัตน์ ไพบูลย์. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานฝ่ายเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ3Gของบริษัทไอทีจำกัด(มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์(องค์การมหาชน). (2560). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2560. กรุงเทพฯ : กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- สำนักนายกรัฐมนตรี.(2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔). ราชกิจจานุเบกษาเล่ม133 ตอนที่ 115 ก 30 ธันวาคม 2559.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2540). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุบลวรรณภา ภาวกันนท์. (2554). จิตวิทยาทั่วไป(พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Schiffman;&Kanuk. (2000). Customer Behavior- Psychology Aspects . NewJersey : Prantice-Hall.
- Yamane,Taro.(1970). Statistics : An Introductory Analysis. Tokyo : John Weathill . Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง การรับรู้การเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Thailand 4.0 ของอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์โปรดตอบตามความเป็นจริง ผลของงานวิจัยจะออกมาโดยภาพรวม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 25 - 35 ปี 2. 36 - 45 ปี 3. 46 - 60 ปี

3. ท่านเป็นอาจารย์สังกัดในสาขา

1. การบัญชี 2. การจัดการ 3. การตลาด 4. เทคโนโลยีสารสนเทศ
 5. ภาษาอังกฤษธุรกิจ

4. พื้นที่ที่ท่านทำการสอน

1. พื้นที่ศาลายา 2.พื้นที่วังไกลกังวล 3. พื้นที่บึงพระพิมุข

5. สถานะภาพของท่าน

1. ข้าราชการ 2. พนักงานมหาวิทยาลัย 3. พนักงานสัญญาจ้าง

5. ระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ฯ

1. 1 - 10 ปี 2. 11 - 20 ปี 3. 21 - 30 ปี 4. 31 ปีขึ้นไป

6. อัตราเงินเดือนที่รับ

- 20,000 – 30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท 40,001 – 50,000 บาท 50,001-60000 บาท

ตอนที่ 2 การรับรู้ถึงเรื่องการรับรู้การเป็นThailand 4.0

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หัวข้อของการรับรู้การเป็นThailand 4.0	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ปัจจัยด้านสังคม ท่านมีความสนใจในแหล่งข้อมูลต่อไปนี้ที่ทำให้เกิดการรับรู้					
1.การเข้าอบรม / สัมมนาต่าง ๆ					
2.เกิดจากความสนใจจึงค้นคว้าหาข้อมูล					
4. จากการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง					
5. จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ					
6. จากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต					
7. จากการใช้สื่อ Social Midia ต่าง ๆ					

ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ทำให้เกิดการรับรู้					
8. ท่านมีความพึงพอใจในงานจึงทำให้เกิดการค้นคว้า เกิดการรับรู้ในข้อมูลด้านต่าง ๆ					
9. ท่านต้องการความก้าวหน้าในงานจึงเกิดการค้นคว้า การรับรู้ในข้อมูลด้านต่าง ๆ					
10. ท่านมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานทำให้เกิดการค้นคว้า การรับรู้ในข้อมูลด้านต่าง ๆ					

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หัวข้อของการรับรู้การเป็นThailand 4.0	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
วาระที่ 1 การเตรียมคนไทย 4.0 ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในศตวรรษที่ 21 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง					
1. ท่านรับรู้ว่าการปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อให้ชีวิตดีขึ้น เป็นการเรียนด้วยความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากทำ					
2. ท่านรับรู้ว่าการปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อมุ่งเฉพาะให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเป็นการเรียนโดยใช้ความคิด คิดนอกกรอบ					
3.ท่านรับรู้การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง					
4. ท่านรับรู้ว่าการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ออกไปจากห้องเรียนเพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เน้นการวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา					
วาระที่ 2 พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน					
2.1 ท่านรับรู้ว่ารัฐได้ใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบให้เป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขันด้วยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเพื่อการแข่งขันในอนาคต					
2.2 ท่านรับรู้ว่านโยบายการพัฒนาของรัฐการต่อยอดอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันได้ 5 อุตสาหกรรมเช่นยานยนต์สมัยใหม่ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพฯ					
2.3 ท่านรับรู้ว่านโยบายการพัฒนาของรัฐเน้นการสร้าง 5 กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ เพื่อการได้เปรียบในการแข่งขัน โดยการใช้นวัตกรรม เช่นการพัฒนา digital & Internet of Thing การใช้ Service Design ในการสร้างมูลค่า					
วาระที่ 3 มุ่งเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเป็นการเติบโตแบบรากแก้ว					
3.1 ท่านรับรู้ว่าการเปลี่ยนจากการทำเกษตรแบบเดิมมาเป็นเกษตรที่ทันสมัย(Smart Farmers)					
3.2 การเปลี่ยนจากSME แบบเดิมมาเป็น SMEs ที่ทันสมัย(Smart SMEs)					
3.3 การเปลี่ยนธุรกิจบริการที่บริหารแบบเดิมมาเป็นธุรกิจที่ให้บริการที่มีมูลค่าสูง(High Value Services)					
3.4 การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ (Startups) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม					

4. ด้านการปฏิรูปงานวิจัยเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0					
4.1 ท่านรับรู้ว่ามี การปฏิรูประบบการวิจัยเป็นแบบเครือข่ายเพื่อนำมาต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์จากงานวิจัยได้					
4.2 ท่านรับรู้ว่ามี การปรับโครงสร้างหน่วยงานที่ให้ทุนวิจัยให้มีบทบาทที่ชัดเจน ให้การพัฒนาประเทศอย่างมีทิศทาง					
4.3 ท่านรับรู้ว่ามี การได้จัดกลุ่มมหาวิทยาลัยออกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มหาวิทยาลัยเชิงพื้นที่เพื่อสร้างองค์ความรู้และสร้างคน					

ข้อเสนอแนะ ปัญหา

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์งานวิจัยเรื่อง การรับรู้การเป็นThailand 4.0 ของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง วัตถุประสงค์งานวิจัยนี้เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ ความเข้าใจในเรื่อง Thailand 4.0 ของอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าการเข้าสู่การเป็น Thailand 4.0 ตามนโยบายของรัฐบาล จะมีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ฯ หรือไม่

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีนโยบายด้านวิชาการในเรื่องส่งเสริมการบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (Start up) ในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีนโยบายด้านการส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติการงานวิจัยของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความเข้าใจ รับรู้การเป็น Thailand 4.0 มากน้อยเพียงใด

.....

.....

ขอบพระคุณที่สละเวลาให้สัมภาษณ์
ผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ผู้วิจัยลำดับที่ 1

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางจันทน์ รุ่งเรืองธนาพล
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) MS. CHANTANEE RUNGREUNGTHANAPOL
2. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
3. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ กระทรวงศึกษาธิการ
ที่อยู่ 264 ถนนจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10100
โทรศัพท์ 02 2265925-26 ต่อ 5501 โทรสาร 02 2264879
E-mail Chantanee.r.@rmutr.ac.th มือถือ 081 432 4539
4. ประวัติการศึกษา
ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรม พ.ศ.2542
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาอุตสาหกรรม
บริการ พ.ศ.2523
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาการจัดการ
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย
งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว
: พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สนับสนุนงบประมาณโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ ประจำปีการศึกษา 2558
: การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการจัดการคณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2551-
2552 ปี 2554 ทุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผู้วิจัยลำดับที่ 2

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายเมธสิทธิ์ พูลดี
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) METHASIT PULDEE
2. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ กระทรวงศึกษาธิการ
ที่อยู่ 264 ถนนจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร 10100
โทรศัพท์ 02 2265925-26 ต่อ 5501 โทรสาร 02 2264879
E-mail jabjung@hotmail.com มือถือ 0841323294
4. ประวัติการศึกษา
กำลังศึกษาปริญญาเอกมหาวิทยาลัยศรีปทุม หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต(การบัญชี)
(Ph.D. candidate in Accountancy)
ปริญญาโทมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บัญชีมหาบัณฑิต พ.ศ. 2544
ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม บัญชีบัณฑิต พ.ศ. 2539
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การบัญชี อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีบัณฑิต
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย -